

ΑΠΟΘΗΚΗ

ΤΩΝ

ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

1837.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Εως διδαχθῶσι πολλοί, καὶ πληθυνθῆ ἡ γνῶσις.—Δανιὴλ β'. 4.

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ,
ΔΙΕΤΘΙΝΟΜΕΝΗΣ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΑΙΔΕΣΙΜΟΥ ΔΑΝΙΗΛ ΤΕΜΠΛΟΥ.

1837.

Ἀγαθοποιία, παράτηρησις περὶ αὐτῆς 169
 Ἀγάπη, μητρική, παράδειγμα αὐτῆς 120
 —, υἱική, τῶν Σινῶν 148
 Ἀγίος, ἡ λέξις 87
 Ἀγύρτης, περιγραφή αὐτοῦ 85
 Ἀγωγή, τῶν παιδῶν, περὶ τῆς ἐγκλίσεως 27
 Ἀδάμας, ἱστορία καὶ περιγραφή αὐτοῦ 100
 Ἀδελφότης, παρατήρησις περὶ αὐτῆς 156
 Ἀδικήματα, περὶ ποιῆσεως αὐτῶν 182
 Ἄστοι, καὶ πρόβατα 35
 Ἄσπης, ὁ ἀναπνεύμενος 16
 Ἀθλιότης, περὶ τῆς ἀνθρωπίνης 180
 Αἴγυπτος, εἰδήσεις περὶ αὐτῆς 192
 Αἷμα, περὶ κυκλοφορίας αὐτοῦ 138
 Αἰνίγμα 128
 —, λύσις αὐτοῦ 152
 Ἀκρατεῖς, παρατήρησις περὶ αὐτῶν 15
 Ἄλας, δυσάρετον εἰς τὴν Ἀφρικὴν 134
 Ἀλγέριον, περιγραφή καὶ ἱστορία αὐτοῦ 33
 Ἀληθεία, ἀναγκαῖα εἰς τοὺς παῖδας 53
 —, Εὐαγγελική, θρίαμβος αὐτῆς 107
 —, παρατήρησις περὶ αὐτῆς 119
 Ἀλλοίωσις, Δέου, βίος αὐτοῦ 19
 Ἀμάθεια, οἱ ἐξ αὐτῆς φέροι 106
 Ἀμαζαί, εἰς τοὺς Παρισίους 29
 Ἀμερικανὴ, ἀγρία, ἡ πρὸς αὐτὴν ἀχαριστία τοῦ Ἀγγλοῦ ἐμπόρου 36
 Ἀμετρολογία, γελιοῦδες παράδειγμα αὐτῆς 132
 Ἀμνησιακία, ἀνέκδοτον περὶ αὐτῆς 52
 Ἀνάγνωσις, πῶς γίνεται ἐπωφελῶς 74
 Ἀνακαλύψεις, ὠφέλιμοι, πῶς ἐγίναν 52
 Ἀνατροφή, παρατήρησις περὶ αὐτῆς 23
 —, βρέφους 11
 —, χορσίων 78
 —, ἀποτελέσματα τῆς καλῆς καὶ κακῆς 60
 Ἄνθρωποι, περὶ τῆς φύσεως καὶ καταστάσεως αὐτῶν 173
 —, τρεῖς τάξεις αὐτῶν 186
 Ἄντωνις, Ἄγιος, καὶ ὁ ὑποδήματοποιός 76
 Ἀουστραλία, ἀνακαλύψεις εἰς αὐτὴν 160
 Ἀπαίδευτος, ἀντιπαράθεσις αὐτοῦ μετὰ τὸν πεπαιδευμένον 60, 74
 Ἀπάτη, παράδοξος 61
 Ἀπιστία, αἰτία αὐτῆς 26
 —, ἀποτελέσματα αὐτῆς 23
 —, διατριβὴ περὶ αὐτῆς 155
 Ἀπόδειξις, τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἡ ἐκ τῶν Προφητειῶν 28
 —, ἡ ἐκ τῆς παρουσίας καταστάσεως τῶν Ἰουδαίων 188
 Ἀποστολίδης, Μ., ἀπανθίσματα ἐξ αὐτοῦ 109, 190
 Ἀποτυχία, εἰς τῶν καλῶν τὴν ἐκτέλεσιν 91
 Ἀπυσία, νοσητικὴ, παράδειγμα αὐτῆς 29
 Ἀραβες, οἱ, ἀνέκδοτον περὶ αὐτῶν 80
 Ἀρετὴ, περὶ τῆς προόδου αὐτῆς 169

Ἀργόκαρπος, περιγραφή αὐτοῦ 84
 Ἀρχόντες, μάθημα διὰ αὐτοὺς 139
 Ἀστειότητες, Θεοκρίτου 48
 Ἀστρολογία, περὶ τῆς μαρῆς εἰς αὐτὴν πίστεως 71
 Ἀσυνείδητος, παρατήρησις περὶ αὐτοῦ 44
 Ἀταραξία, τὸ ἀξιολογον αὐτῆς 5
 Ἀτιμον, τὸ, παρατήρησις περὶ αὐτοῦ 136
 Ἀτμόπλοον, ἀνέκδοτον περὶ τοῦ πρώτου εἰς τὰς Δυτικὰς Ἰνδίας 178
 Αὐτόχειρες, εἰς τὴν Γαλλίαν 179
 Ἀφορισμός, ὁ τοῦ Παρισίου ἱερέως 31
 Ἀχαριστία, παράδειγμα αὐτῆς 36
 Βάκων, ἀπανθίσματα ἐξ αὐτοῦ 24, 64, 173, 182.
 Βαμβάκιον, εἰσαγωγή αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀγγλίαν 15
 Βάμβας, ἀπανθίσματα ἐξ αὐτοῦ 9, 60, 91, 132, 173, 186.
 Βασίλειον, τῆς Ἑλλάδος, περιγραφή αὐτοῦ 117
 Βασίλειος, Ἄγιος, βίος αὐτοῦ 3
 Βασίλεις, οἱ τῆς Πρωσσίας, ἀνέκδοτα περὶ αὐτῶν 2
 —, παρατήρησις περὶ αὐτῶν 166
 Βαστάζος, ὁ βασιλικός 127
 Βεκαρίας, ἀπανθίσματα ἐξ αὐτοῦ, 6, 87, 95, 96, 101.
 Βεσούσιος, ἐκρήξεις αὐτοῦ 127
 Βία, εἰς τὰ τῆς θρησκείας, παρατήρησις περὶ αὐτῆς 91
 Βίβλος, βίος αὐτοῦ 141
 Βισχία, εἰς τὴν Ῥωσσίαν 32
 —, τὸ ἀξιολογον αὐτῶν 134
 —, τὰ ἐν Παρισίοις ἐκδοθέντα τὸ 1836 175
 Βισβιλοθῆκαι, εἰς τὴν Ῥωσσίαν 32
 —, δημοσίαι 96
 Βίος, μοναχικός, ἐπιστολὴ περὶ αὐτοῦ 48
 —, ἀνθρώπινος, παρατήρησις περὶ αὐτοῦ 78, 187
 —, ἐμπορικὸς, παρατήρησις περὶ αὐτοῦ 180
 Βοννέτιος, ἀπανθίσματα ἐξ αὐτοῦ 32
 Βράχοι, παράδοξοι 103
 Γαλιλαῖος, ἀνέκδοτον περὶ αὐτοῦ 169
 Γεωργοί, περὶ τῆς εὐδαιμονίας αὐτῶν 174
 Γνώμη, Κινική 3
 Γνώσεις, περὶ τῆς ὁρθῆς χρήσεως αὐτῶν 37
 —, φυσικαί, παρατήρησις περὶ αὐτῶν 64
 Γνώσις, ἡ τοῦ ἑαυτοῦ μας 134
 Γραφαί, φράσις αὐτῶν 3
 —, φιλοσόφων Γνωμῶν περὶ αὐτῶν 23
 —, ἡ ἐκ τῆς ἀγνοίας αὐτῶν βλάβη 36
 —, εἰς τὴν Γαλλίαν 128
 —, ἡθικὴ αὐτῶν ὑπεροχὴ 138
 —, ἀποτέλεσμα τῆς διασπορᾶς αὐτῶν 180
 —, βιβλία, κεφάλαια, καὶ ἐδάφια εἰς αὐτάς 180

Γρυφοῦψ, περιγραφή αὐτοῦ 129
 Γυναίκες, χαρακτήρ αὐτῶν 173
 Γυναικοκρατούμενοι, παρατηρήσεις περὶ αὐτῶν 29
 Δάνειον, τοῦ Φραγκλίνου 68
 Δένδρα, ἡλικία αὐτῶν 26
 Δεξιότης, ἀνέκδοτον περὶ ἑνὸς 166
 Δεσπότης, οἱ θρησκείας 128
 Δημοδιδάσκαλοι, ἐπιστολαὶ πρὸς αὐτοὺς 70, 86, 105, 123, 137, 153, 170, 189.
 Δημοσθένης, σύγκρισις αὐτοῦ μετὰ τὸν Κικέρων 25
 Διασκέδασις, εὐθηνή 70
 Διδασκαλία, πατρικὴ 89
 Διδάσκαλοι, ἱππλήφεις αὐτῶν εἰς τὴν Γερμανίαν 134
 Διογένης, ὑπερηφάνια αὐτοῦ 186
 Διοικήσις, ἀποτελέσματα τῆς ὁρθῆς 79
 Δόξα, ἡ ἀληθινή, ποία 186
 Δόξαι, θρησκευτικαί, παρατήρησις περὶ αὐτῶν 144
 Δυστυχίαι, περὶ τῆς καταφρονήσεως αὐτῶν 116
 Δυστυχία, τρεῖς πηγαὶ αὐτῶν 32
 Δούλοι, παρατήρησις περὶ αὐτῶν 171
 Δρόμοι, κατάστασις αὐτῶν εἰς διαφόρους χώρους 163, 181
 Ἐαρ, στίχοι περὶ αὐτοῦ 64
 Ἐβδόμος, ἱστορία αὐτῆς 63
 Ἐβδομήκοντα, παρατηρήσεις περὶ αὐτῶν 187
 Ἐγκράτεια, εἰσαίρια αὐτῆς 111
 Ἐγκώμια, διστιχῶν περὶ αὐτῶν 107
 Ἐθνικοί, τὰ ἠθικὰ συγγράμματα αὐτῶν 80
 Εἰσοδήματα, τῆς Ἑλλάδος 20
 Ἐκατονταετείς 101, 148
 Ἐκκλησία, ἡ 136
 Ἐκλείψεις, τοῦ 1837 ἔτους 29
 —, τοῦ 1838 ἔτους 180
 Ἐκπαίδευσις, ὁμιλία περὶ αὐτῆς 56
 —, εἰς τὴν Νορβηγίαν 160
 —, εἰς τὴν Ἰταλίαν 172
 Ἐλέφας, περιγραφή αὐτοῦ 183
 Ἐλληνες, φιλομάθεια αὐτῶν 173
 Ἐμπιστοσύνη, παρατήρησις περὶ αὐτῆς 64
 Ἐμπόριον, Ἀγγλικόν, ἀξίωσις αὐτοῦ 14
 —, Βρετανικόν, τὸ 1836 160
 Ἐναντιότης, τῶν τρεφόμενων ἀπὸ τὰ στραθὰ 12
 Ἐντομα, περὶ τῆς μεταμορφώσεως αὐτῶν 88
 Ἐξόδα, τῆς Ἑλλάδος 20
 Ἐπαινοί, οἱ πρὸς τοὺς ζῶντας καὶ οἱ πρὸς τοὺς νεκρούς 71
 Ἐπιβροχὴ, μητρική 53
 —, τῆς θρησκείας 93
 Ἐπιστήματα, ἀποτελέσματα τῆς διαδόσεως αὐτῶν 95
 Ἔργα, μεγάλα 53

Ἔργαται, οἱ Εὐρωπαϊοί· Ἰταλίας 21, 94, 121· Ἰσπανίας 167
 Ἐρημίτης, ἡ ὄψασίς του 26
 —, εὐστοχος ἀπόκρισις τινός 38
 Ἔτος, ἐξήγησις καὶ ἱστορία αὐτοῦ 12
 Εὐεργεσία, προτροπὴ εἰς αὐτὴν 104
 Εὐχαριστία, ἀληθινή, πηγὴ αὐτῆς 52
 Εὐφροσύνη, παρατήρησις περὶ αὐτῆς 171
 Ἐφημερίδες, εἰς τὴν Ῥωσσίαν 32
 —, ποσότης αὐτῶν εἰς διάφορα μέρη 96
 —, Παρισίαι, πώλησις αὐτῶν 96
 —, εἰς τὴν μεγάλην Βρετανίαν 126
 Ζαχαροκάλαμον 17
 Ζάχαρον, ἀπὸ κάστανα 160
 Ζύγια, Ἀγγλικά 16
 Ζωντανός, Π., ἀπανθίσματα ἐξ αὐτοῦ 78.
 Ἡλικία, τοῦ ἀνθρώπου, παραβολὴ αὐτῶν μετὰ τὰς ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ 41
 —, τῶν εἰς Βρυξέλλας ἀποθανόντων τὸ 1834 112
 Ἡμέρα, ἱστορία αὐτῆς 71
 Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι, πληθυσμὸς αὐτῶν 48
 Ἡρωϊσμός, ἀληθής, παράδειγμα αὐτοῦ 136
 Ἡώς, ἀπανθίσματα ἐξ αὐτῆς 93
 Ἰθάσσα, παρατηρήσεις περὶ αὐτῆς 153
 Θαῦμα, ἡ λέξις 87
 Θεάτρα, διάλογος περὶ αὐτῶν 165
 Θεῖα, χρέος τοῦ συνομιλεῖν περὶ αὐτῶν 190
 Θεός, περὶ τῆς ἀπανταχοῦ παρουσίας αὐτοῦ 103
 —, περὶ τῆς αἰωνιότητος αὐτοῦ 36
 —, περὶ τῶν ἀγνωσμένων τῆς ὑπαρξιοῦ αὐτοῦ 182
 Θεοτόκος, ἀπανθίσματα ἐξ αὐτοῦ, 5, 15, 28, 28, 39, 41, 70, 104, 123, 133, 143, 188.
 Θεοφοβία 15
 Θεόφραστος, ἀπανθίσματα ἐξ αὐτοῦ 78
 Θεσαυρός, ὁ κρύφιος 132
 Θεουκυδίδης, ἀπανθίσματα ἐξ αὐτοῦ 158
 Θεραπεία, περὶ τῆς ἀπανταχοῦ ὑπάρξεως αὐτῆς 9
 —, ἐπιβροχὴ αὐτῆς 93
 Θερησκός, ὁ ἀληθινός 118
 Πατριάρχηλοι, τὰ ἐξ αὐτῶν προερχόμενα δεῖνα 27
 Πατὴρ, ὁ ἀξιωματικὸς 113
 Πάσαι, παρατήρησις περὶ αὐτῶν 38
 Παιδική, ἀρχὴ αὐτῆς 40
 Παιδιότητες, τοῦ χαρακτήρος 9 41
 Πέρας, ὁμοφάρος, περιγραφή αὐτοῦ 10
 Περσικόν, Κοραὴ συμβεβηλὶ περὶ αὐτοῦ 133
 Περδικαστής, ἀνέκδοτον περὶ τινος 119
 Πίλις, τοῦ Ὀμήρου, παρατήρησις περὶ αὐτῆς 170

Ἰπποί, οἱ τῶν Ἀράβων 141
 Ἰππος, περιγραφή αὐτοῦ 145
 Ἰσλανδία, αἱ βράζειαι πηγαὶ αὐτῆς 135
 Ἰσλανδοί, φιλομάθεια αὐτῶν 5
 Ἰστορία, ἡ τῶν ἀνθρώπων, παρατήρησις περὶ αὐτῆς 87
 Ἰωάννης, Ἀπόστολος, ἀνέκδοτον περὶ αὐτοῦ 44
 Ἰωσήφ, πώλησις αὐτοῦ 102
 Καθήκοντα, τοῦ ἀνδρός 63
 Καῖρος, περὶ τῆς δαπάνης τοῦ ἡμετέρου —, ὁ τοῦ φρονιμοῦ καὶ ὁ τοῦ μωροῦ 70
 Κακά, περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν μεγάλων 71
 Κακία, περὶ τῆς προόδου αὐτῆς 169
 Κακοῦθιαι, ἀποτέλεσμα τινῶν 170
 Κακοποιία, παρατήρησις περὶ αὐτῆς 169
 Καλῆτερον, τὸ, ἐξῴθεν 129
 Καλλὴ, στίχοι περὶ αὐτῶν 176
 Καλλιέργεια, νοσητικὴ, τὸ ἀναγκαῖον αὐτῆς 16, 166
 Καλὸν, ἀντι κακοῦ 11
 Καλυψίτις, ἡ Γερμανὴ, ἀνέκδοτον περὶ αὐτῆς 14
 Καμηλοπαρόδαλις, εἰς τὸ Λονδίον 192
 Καμηλοπαρόδαλις, περιγραφή αὐτῆς 93
 —, ἡ ἐν Παρισίοις 175
 Καρτέσιος, ἀπανθίσματα ἐξ αὐτοῦ, 53, 80, 141.
 Κάσπαρ, Ὁσέρ, ἰστορία περὶ αὐτοῦ 65
 —, δολοφονία αὐτοῦ 83
 Καστόρειοι, μηλωταί, ἀνάλωσις αὐτῶν 179
 Καστόρειοι, περιγραφή αὐτοῦ 179
 Κάστωρ, περιγραφή αὐτοῦ 154
 Κέρδος, παρατήρησις περὶ αὐτοῦ 99
 Κηδεῖα, σκέψεις τοῦ ἐξ αὐτῆς ἐπιστρέφοντος 182
 Κητεία, περιγραφή αὐτῆς 52
 Κικέρων, σύγκρισις αὐτοῦ μετὰ τὸν Δημοσθένη 25
 —, ἀπανθίσματα ἐξ αὐτοῦ 9, 29, 48
 Κλήμης, Ἰδ., ἐπιστολὴ αὐτοῦ 48
 Κληροδοσία, ἄρισται 188
 Κολόμβος, ἀνέκδοτον περὶ αὐτοῦ 118
 Κομήται, περιγραφή αὐτῶν 104
 Κονόλια, γραφικὰ 47
 Κόποι, ἀνάμνησις αὐτῶν 192
 Κοραῖς, ἀπανθίσματα ἐξ αὐτοῦ 1, 6, 12, 15, 23, 27, 32, 40, 48, 54, 71, 74, 87, 88, 91, 99, 116, 133, 144, 155, 156, 165, 180, 187.
 Κορώναι, δικαστήρια αὐτῶν 112
 Κόσμος, παρατηρήσεις περὶ αὐτοῦ 144, 192
 Κούμας, ἀπανθίσματα ἐξ αὐτοῦ 19, 74, 91, 125.
 Κρεατσούλης, ἀπανθίσματα ἐξ αὐτοῦ 9, 107
 Κρυφίτης, τὸ δίσκον αὐτῆς 132
 Κύων, Ἀμερικανός, περιγραφή αὐτοῦ 49
 Κωνσταντῖνος, ὁ μέγας 54

Λαυδερῆ, ἀπανθίσματα ἐξ αὐτοῦ 106
 Λαυρεῖα, ὁμοίωσις, ὄφελος αὐτῆς 107
 Λεοπαρόδαλις, περιγραφή αὐτῆς 46
 Λίθοι, πολύτιμοι 9
 Λίμνη, ἀπολιθωμένου ὕδατος 116
 Λασάνης, ἀπανθίσματα ἐξ αὐτοῦ 45, 116
 Λιτότης, παρατήρησις περὶ αὐτῆς 116
 Λόγιος, ὁ τοῦ βαρβαρωθέντος καὶ ὁ τοῦ σοφοῦ ἔθνους 88
 Λογιώτατοι, παρατηρήσεις περὶ αὐτῶν 15
 Λόγος, ὁ θεῖος, ἡ ποιήτρια αὐτοῦ 173
 Λοιμός, ὁ τῶν Ἀθηναίων 158
 Λονδίον, ἔκτασις καὶ πληθυσμὸς αὐτοῦ 64
 Λύτ, φυγὴ αὐτοῦ ἀπὸ τὰ Σύδομα 140
 Μάθημα, ἀναγκαῖον εἰς τοὺς γονεῖς 74
 Μαθήματα, σχολικά 53
 Μακροβιότης 24, 101, 128, 148, 182
 Μακροήμεροι, τύπος αὐτῆς 139
 Μαντεῖον, τὸ ἐν Δελφοῖς 139
 Μέθη, βλάβη αὐτῆς 32
 Μετάξιον, ἱστορία αὐτοῦ 54
 Μέτρα, Ἀγγλικά 16
 Μῆρες, ἱστορία αὐτῶν 39
 Μήτηρ, ἡ λανθασμένη 107
 —, ἡ εὐδαίμων 186
 Μηχαναί, ἀτμοκίνητοι 96
 Μικροσκοπίον, ἡ ἐξ αὐτοῦ ὠφέλεια 52
 Μίγζας, ἡ ὄψασίς αὐτοῦ 7
 Μνημονικόν, παράδοξον 144
 Μοναστήρια, καταργήσις αὐτῶν εἰς τὴν Ἰσπανίαν 112
 Μοναχοί, οἱ ψωμοζῆται 125
 Μονομαχία, παρατηρήσεις περὶ αὐτῆς 59
 Μουσική, αἱ ἀπ' αὐτῆς ὠφέλιμοι 40
 Μῦθος, Ἰουδαϊκός 69
 —, Προδικίου 75
 Μυστήρια, Χριστιανικά 32
 Μυροί, παρατήρησις περὶ αὐτῶν 188
 Νάννος, εἰς τοὺς Παρισίους 96
 Ναυτίλιον, περιγραφή τινός 130
 Νεῖλος, περὶ τῆς πλημμύρας αὐτοῦ 177
 Νεκρὸς, ὁ εὐγενής 91
 Νήπιον, ἐρῆσον 65
 —, κίνδυνος τινός 90
 Νηστεία, ἐσφαλμέναι δοξαί περὶ αὐτῆς 41
 Νόμοι, παρατήρησις περὶ αὐτῶν 26
 Νοσοκομεῖον, τὸ τοῦ ἀδίκου πλεῖστα 116
 Νους, παρατηρήσεις περὶ αὐτοῦ 141
 Νεῖξ, στίχοι εἰς αὐτὴν 132
 —, ἐπικίνδυνος 161
 Ξενοφῶν, ἀπανθίσματα ἐξ αὐτοῦ 75, 77

Ὁσερλίος, ἀνέκδοτον περὶ αὐτοῦ 85
 Ὀδόντες, μάθημα διὰ αὐτοὺς 103
 Οἰκοδομοῦτες, οἱ 186
 Οἰκονομία, παρατήρησις περὶ αὐτῆς 9
 Οἰκονομὸς, ἀπανθίσματα ἐξ αὐτοῦ 174
 Ὀκνηρία, παρατηρήσεις περὶ αὐτῆς 46, 166
 Ὀλιγοπιστία, ἀπόδειξις αὐτῆς 39

Όνομα, παραθέσει	91	Ράφλης, ὁ Ἰσώτης Σταυροφόρος	50	Τυπογραφίον, τὸ ἐν Παρισίοις	96
Όργή, παρατήρησις περὶ αὐτῆς	111	Ῥινόκερος, περιγραφή αὐτοῦ	30	Τυρανία, φανερά καὶ ἠπασίσθητος	101
Πάθημα, τὸ ἀσθενεῖον	38	Ῥουσσώ, ἀπανθίσμα ἐξ αὐτοῦ	59	Τύχη, παρατήρησις περὶ αὐτῆς	60
Παιγνίδια, τυχηρὰ	125	Ῥωσσία, κληθυσμὸς αὐτῆς	191	Υαλοπόλεις, ὁ Πέρσης	18
Παίγνιον, δίκαιον	20	Σαβὰ, βασίλισσα τῆς	157	Υγεία, ψυχικὴ, δείγμα αὐτῆς	104
Ἰαυδία, στίχοι περὶ αὐτῆς	48	Σαραζίνος, ἀπανθίσμα ἐξ αὐτοῦ	149	Υγεία, τὸ ἀξιόλογον αὐτῆς	156
Κικιέρωνος δίκαιος αὐτῆς	105	Σεισμὸς, εἰς τὴν Συρίαν, περιγραφή αὐτοῦ	81	Υγεία, τὰ πρὸς αὐτὴν ἀπαιτούμενα	186
Ἑλληνικὴ ἐπὶ τοῦ 1821	128	Σειρήνες, αἱ ἀληθιναί	87	Υδάτα, τὰ ἐν Ἰσπότην ἑρμαῖ	106
ὠφέλεια αὐτῆς	166	Σελήνη, περιγραφή αὐτῆς	69	Υπερηφανία, ἐπιχειρήματα κατ' αὐτῆς	24
Παῖδες, περὶ τῆς διδασκαλίας αὐτῶν	180	Σένεκας, ἀπανθίσματα ἐξ αὐτοῦ	52, 166	Υπερήφανος, παρατήρησις περὶ αὐτοῦ	157
Πάντα, ἡ λέξις	96	Σικελία, περιγραφή αὐτῆς	151	Υπηρέται, δημόσιοι	122
Παρανομίαι, τῶν μεγάλων	16	Σιμωναῖοι, Κοραὶ συμβουλή πρὸς αὐτοὺς	99	Υψοῦς, Ἄδου, ἀνέκδοτον περὶ αὐτοῦ	59
Παρίσιοι, κληθυσμὸς αὐτῶν	100, 48	Σολομῶν, παραδειγμα τῆς ἀρχαιοῦς τε	157	Φαντάσματα, τὰ	146
Παροίμοιαι, Ἀραβικαί	188	Σούτσοι, Ἄ., ἀπανθίσμα ἐξ αὐτοῦ	105	Φανελῶν, ἀπανθίσμα ἐξ αὐτοῦ	25
Πασχάλιος, ἀπανθίσμα. ἐξ αὐτοῦ	54	Σούτσοι, Β., ἀπανθίσματα ἐξ αὐτοῦ	53	Φανερὸς, περὶ τίνος συζητῶν	180
Πατριώτης, ἡ λέξις	55	Σοφία, περὶ τοῦ περιορισμοῦ αὐτῆς	156	Φιλία, διατριβὴ περὶ αὐτῆς	152
Πελαργὸς, περιγραφή αὐτοῦ	124	Σταφύλιον, τὸ τοῦ Ἑσκῶλ	171	Φιλοξενία, Ἀραβικὴ	24
Πελεκάν, περιγραφή αὐτοῦ	63, 116	Στρατιώται, οἱ τοῦ Κύρου	77	Φιλοπονία, τῶν ἐπισήμων ἀνδρῶν	96
Πελλικὸς, ἀπανθίσματα ἐξ αὐτοῦ	180	Στρουθίων, ὁ Κασοῦριος	4	Φίλοι, παρατήρησις περὶ αὐτῶν	174
Πένητες, φορολογία ὑπὲρ αὐτῶν	54	Συγχώρησις, παρατήρησις περὶ αὐτῆς	60	Φίλος, κάλλιτος.	52
Περιαιτολογούντες, οἱ	176	Συκοφαντία	29, 176	Φιλόσοφος, εὐστόχος ἀπόκρισις μίας	180
Περιστερὰ, ἡ ἐπιστολιφόρος	156	Συμβεβηκὸς, τὸ κἀνδον	114	Φοινικόπετρος, περιγραφή αὐτοῦ	73
Περιττόν, τὸ, δίστιχον περὶ αὐτοῦ	64	Συμβουλή, παρατήρησις περὶ αὐτῆς	71	Φόροι, παρατήρησις περὶ αὐτῶν	85
Πετραζόχης, ἀνέκδοτον περὶ αὐτοῦ	108	Σχολεῖα, σύγκρισις τῶν ἡμετέρων μὲ	45	Φλεβίος, ἀπανθίσμα ἐξ αὐτοῦ	13
Βίος αὐτοῦ	160	τὰ Ἑυρωπαϊκὰ	80	Φραγκλίνος, ἀπανθίσματα ἐξ αὐτοῦ	35, 68
Πίναξ, περὶ μήκους ζωῆς	24	—, εἰς τὴν Γαλλίαν	144	Φρόνιμοι, παρατήρησις περὶ αὐτῶν	188
Πίστις, Χριστιανικὴ, ἡ ἐξ αὐτῆς ὠφέλεια	76	—, εἰς τὴν Μασσακουσίτην	149	Φωκίαν, περὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ	180
—, ποία ἡ ἀληθὴς	152	—, κἀνὸς περὶ αὐτῶν	45	Φωλαί, κρεμασταί	9
Πλάτων, Μητροπολίτης, ἀπανθίσμα	76, 144, 152	Σώματα, ἀνθρώπινα	87	Φῶτα, περὶ ἐξαπλώσεως αὐτῶν εἰς τὴν	1
—, ἐξ αὐτοῦ	122	Ταξίματα, στίχοι περὶ αὐτῶν	87	Ἑλλάδα	
Πλεονέκται, περὶ τῆς ἀνοησίας αὐτῶν	156	Ταπεινοφροσύνη	143, 186	Χημικὸς, ὁ Ἀρχάριος 28, 47, 62, 109,	
Πλεονεκτήματα, περὶ τῆς συνοδουσύνης	157	Τάρανδος, περιγραφή αὐτοῦ	97	191.	
αὐτὰ εὐδύνη	157	Τάρταροι, οἱ Καλμουκοὶ	112	Χριστιανισμὸς, ἀποδείξεις αὐτοῦ	28, 188
Πλούσιος, παρατήρησις περὶ αὐτοῦ	38, 137, 155	Τάφος, μετὰφρασις στίχων περὶ αὐτοῦ	61	—, ἐπίδοσις αὐτοῦ	32
Πλούτος	9	Τεθλιμμένοι, τὸ μόνον καταφύγιον αὐτῶν	174	—, ὑπεροχὴ αὐτοῦ	190
Ποῖος τάχα ἦσαν ὁ μωρότερος	19	Τεῖχος, τὸ μέγα Κινικῶν	2	Χριστιανοὶ, τοῦ δεκάτου αἰῶνος	13
Πόλεμοι, σταυροφορικοὶ, ἀρχὴ αὐτῶν	74	Τέχνη, στίχος περὶ αὐτῆς	52	—, πλάνη αὐτῶν	188
Πολυλόγος, περὶ τῆς συμβουλῆς αὐτοῦ	87	Τηλεσκόπιον, ἡ ἐξ αὐτοῦ ὠφέλεια	59	Χρυσόστομος, ἀπανθίσματα ἐξ αὐτοῦ	36,
Πολυλογία, ἡ περὶ ταπεινοφροσύνης	6, 44	Τηλεσκοπίον, ἡ ἐξ αὐτοῦ ὠφέλεια	148	104, 169.	
Πράξεις, παρατήρησις περὶ αὐτῶν	9	Τίμη, παρατήρησις περὶ αὐτῆς	118	Ψαλμὸς, 89 ἢ 90	187
Πρόληψις, περὶ μεγάλων ἀνδρῶν	6, 152	Τίμιος, ὁ ἀληθινός	44	Ψεῦδος, παρατήρησις περὶ αὐτοῦ	25, 119
Πρόνοια, παρατήρησις περὶ αὐτῆς	123	Τίτος, αυτοκράτωρ, ἀνέκδοτον περὶ αὐτοῦ	52	Ψεῦσαι, ἀναίρεσις τῶν ἀπολογιῶν αὐτῶν	70
Προσευχή, χρεὸς καὶ ἀνάγκη αὐτῆς	96	Τόπος, κάλλιτος	192	Ἵρολόγιον, θαύματα αὐτοῦ	122
Πτηνὰ, Ἀμερικανὰ	160	Τούρκος, εὐστόχος ἀπόκρισις τίνος	22		
Πυρήμετρον, τὸ ἀκουστικόν	64, 128	Τροφή, τῶν ἀρχαίων	169		
Ῥαγκαθῆς, ἀπανθίσματα ἐξ αὐτοῦ	64, 128	Τρυφή, παρατήρησις περὶ αὐτῆς			

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

Στρουθίων Κασοῦριος, 4. Ἰεράξ Ὀφιοφόρος, 10. Τὸ Ζαχαροκάλαμον, 17. Ὁ Ἀεραῖμ ὑποδεχόμενος τρεῖς Ἀγγέλους, 22. Ὁ Ἀεραῖμ ξενίζων τρεῖς Ἀγγέλους, 23. Ὁ Ῥινόκερος, 30. Ἡ πόλις Ἀλγέριον, 33. Ἡ Κητεία, 42. Ἡ Λεοπαρδαλις, 46. Ὁ Ἀμερικανὸς Κύν, 49. Ὁ Πελαργὸς, 55. Ὁ Φοινικόπετρος, 73. Τὰ Ἡμέρα Ζῶα, 79. Ὁ Ἀρόχαρπος, 84. Ἡ Καμηλοπαρδαλις, 93. Ὁ Τάρανδος, 97. Πάλλησις τοῦ Ἰωσήφ, 102. Γεωγραφικὸς Πίναξ τῆς Ἑλλάδος, 117. Ὁ Πελεκάν, 124. Ὁ Γρυφοῦψ, 129. Ἡ ἀπὸ τὰ Σόδομα φυγὴ τοῦ Λὼτ, 140. Ὁ Ἴππος, 145. Ἡ Ταχυδρόμος Ἄμαξα, 163. Τὸ Σταφύλιον τοῦ Ἑσκῶλ, 171. Ἡ Ἐπιστολιφόρος Περιστερὰ, 176. Ὁ Κάστωρ, 179. Ὁ Ἐλέφας, 184.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

Σελίδι 27, στήλη 2, στίχοι 10, φρεβικόν, γράφει, βρεβικόν. Σελ. 55, στήλ. 2, στίχ. 21, συγκρονομήσις, συγκρονομένησι. Σελ. 57, στήλ. 2, στίχ. 36, ἀ διακοπόως, ἀ διακόπως. Σελ. 104, στήλ. 2, στίχ. 24, ἐπερέτησον, ὑπηρέτησον. Σελ. 107, στήλ. 1, στίχ. 47, πότε, ποτέ. Σελ. 114, στήλ. 2, στίχ. 5, πορετοῦ, πυρετοῦ. Σελ. 122, στήλ. 1, στίχ. 35, λυπηναρία, λυπηναρία. Σελ. 125, στήλ. 1, στίχ. 10, ταφέρουτες, καταφέρουται. Σελ. 161, στήλ. 1, στίχ. 37, μίαισι, μάλισι. Σελ. 169, στήλ. 1, στίχ. 30, ἀπαλάττοσται, ἀπαλλάττοσται.

ΑΠΟΘΗΚΗ

ΤΩΝ

ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1837.]

[ΑΡΙΘ. 1.]

ΠΕΡΙ ΕΞΑΠΛΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

Ἡ ΕΞΑΠΛΩΣΙΣ καὶ διάδοσις τῆς παιδείας εἰς τὸ γένος μας, ἔγραφε ποτὲ πρὸς τοὺς Χίους ὁ Κοραῆς, ὁμοιάζει τὴν κατάστασιν τῆς δεκάτης πέμπτης ἑκατονταετηρίδος, ὅταν ἤρχισαν οἱ Ἑυρωπαϊοὶ νὰ φωτίζονται. Αὐτοὶ ἐχειράσθησαν 350 χρόνους, διὰ νὰ καταστήσωσιν ὅλα ἔφθασαν τὴν σήμερον. Διὰ τί; διότι ἔλαβαν τὰς ἐπιστήμας ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν γένος, ὅταν τὸ γένος ἦτον εἰς δυστυχίαν, ἔακολούθως τὰς ἔλαβαν ἀτελεῖς. Ἦτο χρεῖα λοιπὸν μακρῶν χρόνων καὶ πολλῶν κόπων νὰ τὰς τελειώσωσιν. Ἀλλὰ τὴν σήμερον τῶν τελειωμένων τούτων ἐπιστημῶν ἡ μετάδοσις ὁμοιάζει ἀληθινὸν μετακένωμα. Ἐπαρτηρήσετε κάμμιαν φορὰν εἰς τὰ ὑποστατικά σας (νὰ μεταχειρισθῶ τὸ παχὺλὸν τοῦτο παραδειγμα), πόσον κόπον δοκιμάζουσι οἱ ἀναστάται νὰ συσσωρεύωσι πολλοὺς λίθους σκορπισμένους; Τοιαύτη ἦτον ἡ κατάστασις τῶν πρώτων σοφῶν τῆς Ἑυρώπης εἰς τὴν δεκάτην πέμπτην ἑκατονταετηρίδα. Ἐπαρτηρήσετε ἀκόμη, πόσον εὐκόλα, ἀφοῦ τοὺς συσσωρεύωσι, τοὺς μετακινῶσιν ἀπὸ χαλκολόγον εἰς χαλκολόγον; Τοιαύτη εἶναι ἡ ἰδικὴ μας σήμερον κατάστασις. Ἡμετάδοσις τῶν ἐπιστημῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, φίλοι συμπατριῶται, ἀκολουθήσετε τὴν καλὴν μέθοδον, εἶναι ἀληθινὴ μετὰ κένωσις ἀπὸ τὰ κοφίνια τῶν ἀλλογενῶν εἰς τὰ κοφίνια τῶν Ἑλλήνων, καὶ κατ' ἄλλο δὲν διαφέρει, πλὴν ὅτι γεμίζομεν ταῦτα χωρὶς νὰ εὐκαιρώσωμεν ἐκεῖνα.

Δύο ἐνταυτῇ καλὰ ἤθελε προξενήσῃν ἡ τοιαύτη μέθοδος· καὶ τοῦ ἔθνους τὴν παιδείαν ἤθελε ταχύνειν, καὶ τοὺς μετακινῶντας τὴν σοφίαν εἰς αὐτὸ γρηγορώτερα φέρειν εἰς κατάστασιν νὰ μὴν ἔχωσι σχεδὸν πλέον χρεῖαν μετακινώσεως, ἀλλ' αὐτοὶ αὐτόθεν νὰ διδάσκωσι τὸ ἔθνος. Εἰς ὀλίγα λόγια, ἡ ἐφημερίς δι' ἡμᾶς πρέπει νὰ ἦναι ἀληθὴς ἀνθολογία καὶ μετακίνωσις τῶν ἀποκτηθέντων ἀπὸ τὰ φωτισμένα γένη καλῶν εἰς τὸ γένος ἡμῶν.

Ἐκ τούτου συμπεραίνεται, προσθέτει, ὅτι τόπος πλέον εἰς αὐτὴν (τὴν ἐφημερίδα) δὲν μὲνι διὰ διατριβὰς ὁμογενῶν. Ἡ ξημίαι δὲν εἶναι μεγάλη· ὅσον καλὰς ἔαν τὰς ὑποθέσεις, εἰς τὴν παρῶσάνμας κατάστασιν, χρεῖαν ἔχουσιν σοφίας καὶ φωτισμοῦ, εἶναι ἀσυλλογισία νὰ μὴ προκρίνωμεν τῶν σοφωτέρων ἔθνων τὰς καλητέρας. Εἶναι ἀσυλλογισία, ὅταν αὐτοὶ ἡμεῖς οἱ νομιζόμενοι Λόγιοι τοῦ γένους ἔχομεν ἀκόμη χρεῖαν λογιχῆς, νὰ δαπανῶμεν τὸν καιρὸν καὶ νὰ κοιλιοπονώμεν βουνὰ, διὰ νὰ δεῖξωμεν εἰς τοὺς ὁμογενεῖς ποτικὸν τινα γελῶτον, δυνάμενοι νὰ μετακινῶμεν εὐκόλως εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἰδέας φωτισμένων ἀνδρῶν ἀξιολόγων, ἀπὸ τὰς ὁποίας κρέμεται ἡ δόξα καὶ ἡ εὐδαιμονία τῶν. Ἄς προσμείνωμεν ἀκόμη μικρόν· θέλει ελθεῖν καὶ ὁ ἰδικὸς μας καιρὸς νὰ λαμβάνωσι καὶ παρ' ἡμῶν ἰδέας τὰ ἄλλα ἔθνη· ἀλλὰ θέλει ελθεῖν, ἀν ἀκολουθήσωμεν τὴν ὁποῖαν λέγω μέθοδον. Εἰ δὲ μὴ, θέλομεν γυρίζειν πάντοτε εἰς τὸν αὐτὸν κύκλον περικλεισμένοι, τυφλοὶ τυφλοὺς ὀδηγοῦντες, καὶ πλανώμενοι μ' αὐτοὺς.

Μετακινῶντο ἔργον χροεωστὲ νὰ ἐκτελῆ καὶ ὁ ἐφημεριδογράφος κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον σοφὸν ἄνδρα— Γείτονε, λέγει, τῆς φωτισμένης Ἑυρώπης, καὶ πολλοὶ ἀπὸ ἡμᾶς κατοικοῖντες εἰς αὐτὴν, ἐπρεπεν, ἀν δὲν λανθάνωμαι, ν' ἀφήσωμεν τὰς ἰδέας τῆς κεφαλῆς ἡμῶν νὰ ὀρμασῶσι ἐπὶ πλειοτέραν σκέψιν ἢ σπουδῆν, ἔαντ' αὐτῶν ἀ μετακινῶμεν εἰς τοῦ ἔθνους τὰς κεφαλὰς ἀς ὀρμασμέναις ἰδέαις τῶν φωτισμένων ἔθνων.

Ταῦτα λέγων, σκοπὸν δὲν ἔχω νὰ ἀποκλείσω παντάπασιν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα τὰς διατριβὰς τῶν ὁμογενῶν. Ἄν ἐξῆ τις τι ἀκριβῶς ἐξετασμένον καὶ ἀπὸ ὅλα του τὰ μέρη λογικῶς θεωρημένον, ἀς τὸ πέμπη εἰς τὴν ἐφημερίδα· καὶ ὁ ἐφημεριδογράφος ἀς τὸ κοινοῖν εἰς τὸ γένος. Ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα εἶναι σπάνια, ὡς τὸ ἐδειξεν ἡ πείρα, οὐδὲ σιγῶνται πλειότερα ἢ παροῦσα μας κατάστασις, τὴν ὁποῖαν οὐτ' ὁμογενεῖς, οὐτε ξένος, δίκαιον ἔχει νὰ κατηγορήσῃ κανεῖς.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΤΕΙΧΟΣ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ.

Το περιβόητον τούτο τῆς ἀρχαιότητος μνημείον ἐκτείνεται καθ' ὅλον τὸ βόρειον σύνορον τῆς Κίνας. χωρίζον τὸν τόπον αὐτὸν ἀπὸ τὴν Ταρταρίαν. Τὸ μῆκος αὐτῆ λογαριάζεται ὑπὲρ τὰ 1500 μίλια· κατὰ δὲ τὸ ὕψος διαφέρει ἀπὸ ἐννέα ἕως ἐνδεκά πήχεις, ἐνῶ τὸ πάχος ἢ πλάτος αὐτοῦ εἶναι σχεδὸν ἑπτὰ πήχων. Καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ μῆκος εἶναι ἀνηγεμένοι πύργοι, ἀπέχοντες ἀπ' ἀλλήλων περὶ τοὺς ἑκατὸν τριάκοντα πήχεις.

Ἡ χώρα, τὴν ὁποίαν διαβαίνει, εἶναι ἀγρία καὶ λοφώδης· εἰς τόπους δὲ τινὰς εἶναι κτισμένον ἐπὶ τῶν ἀποκορήμων πλευρῶν ὄρεων, ἀποδοχιλίους ἕως διδοχιλίους πεντακοσίους πήχεις ὑπὲρ τὸ ἐπίπεδον τῆς θαλάσσης· ἀναβαίνει ἐπάνω εἰς τὰς κορυφὰς των, καὶ πάλιν καταβαίνει εἰς τὰς κοιλάδας· περικῶν ποταμὸν τινά, σχηματίζῃ καμάραν εὐμεγέθη· μέρη εὐρύχωρα γῆς λιμνώδους ἀντέβαλλαν κάποτε μεγάλα ἐμπόδια εἰς τὴν πρῶσθον τῶν ἀρχιτεκτόνων· ἀλλ' αἱ δυσκολίαι ὅλαι αὐταὶ ἐνικήθησαν ἀπὸ τὴν προσκαρτέριον αὐτῶν, ἡ τὸ γιγαντικὸν ἐπιχειρήμα ἐτελειώθη εἰς πένταετες διάστημα. Πρὸς κατορθῶσθαι τοῦ ἔργου τούτου, ἠγγαρεύθη πᾶς τρίτος ἄνθρωπος εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν, γὰρ δουλεύη ἕως οὗ τὸ ἔργον γὰρ τελειωθῆ.

Ἀρχὴ τοῦ κραταίου τούτου ἀχυρώματος ἐστάθη προπύργιον πέτρινον μεγαλότατον, ἐντὸς τῆς θαλάσσης ἀνεγερθὲν, εἰς ἐπαρχίαν τινὰ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Πεκίνου. Λέγεται δὲ ὅτι ἐκτίσθη πρὸ περίπου 2000 ἐτῶν, ἀπὸ τῶν πρῶτον Κινικῶν αὐτοκράτορα ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ Τζίν, με σκοπὸν γὰρ ἐμποδίσῃ τὰς ἐφοδοὺς τῶν Ταρτάρων, οἵτινες εἶχαν ἀδιακόπως ἐνοχλήσειν τοὺς κατοικοῦς τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν τῆς Κίνας. Εἰς μέρη τικα, ὅλα ἢ χώρα εἶναι πλέον ἀδύνατος, τὸ τεῖχος ἐδιπλοῦτο, κάποτε δὲ ἡ ἐπιπλοῦτο, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως.

Τὸ 1212 οἱ Μογγόλοι ἐβίασαν τὸ τεῖχος, εἰσέβαλαν ἕως τὸ Πεκίνον, καὶ ἐνίκησαν σπράττειν ἐπὶ 300,000 ἀνδρῶν. Μετὰ πολλὰς δὲ μεταβολὰς τύχης, ἡ ἑσχάτος Κινικὸς αὐτοκράτωρ, ἐγκαταλειφθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ του, καὶ θωκόμενος ὑπὸ τῶν Ταρτάρων, ἠφάνισεν ἑαυτὸν ἄμοῦ μετὰ τὴν βασιλείαν καὶ θυγάτηρα του ἢ ὁ αὐτοκρατορία ἐκυβερνήθη ἔκτοτε ὑπὸ Ταρτάρου μονάρχου· ἂν καὶ, ἐπιπρὸς μετέφεραν τὴν καθέδραν τῆς αὐτοκρατορίας εἰς τὸ Πεκίνον, καὶ οἰκιστοὶ ἐγένοντο τὴν Κινικὴν γλῶσσαν, ἔθνη, καὶ ἔθνη, οἱ Ταρταροὶ φαίνονται μᾶλλον ὡς ἐπιπρὸς μετὰ τοὺς Σίνας, παρὰ ὡς νικήσαντες

αὐτοὺς. Τὸ τεῖχος μένει ἀκόμη εἰς τόπον ἐξαιρέτητον κατάστασιν, ὥστε πιθανὸν εἶναι ἐπισκευάσθαι πολλάκις, ἀφοῦ πρῶτον ἀνηγέρθῃ.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΠΕΣΙ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΥΣΣΙΑΣ.

Ο ΜΕΓΑΣ ΦΡΙΔΕΡΙΚΟΣ, βασιλεὺς τῆς Προυσίας, ἐνοχλούμενος ἀπὸ μύλον, ὅστις ἐμπόδιζε τὴν θεῖαν ἀπὸ τὰ παράθυρα ἐνός τῶν βασιλικῶν παλατιῶν, ἔστειλε γὰρ ἐρωτήσῃ εἰς ποίαν τιμὴν ἤθελε τὸν πωλήσειν ὁ κτήτωρ αὐτοῦ. Ἄν τὸν πωλῶ εἰς κάμμιαν τιμὴν, ἀπεκρίθη ὁ ἀφοβὸς Προῦσσο· ὁ δὲ Φριδερίκος, εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ὀργῆς του, ἐπρόσταξε γὰρ τὸν κρημνίσωσιν. Ἄς τὸν κρημνίσῃ, εἶπεν ὁ μυλωνάς, ἡσύχως διπλῶν τὰς χεῖράς του· ἀλλ' εἰς τὴν Προυσίαν ὑπάρχον νόμοι· παράπαντα δὲ ἤρχισεν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ μονάρχου, τῆς ὁποίας ἡ ἐκβασις ἦτον, ὅτι τὸ δικαστήριον καταδίδασκε τὸν Φριδερίκον γὰρ ἀνοικοδομήσῃ τὸν μύλον, καὶ γὰρ πληρώσῃ προσέτι μεγάλην ποσότητα ἀργυρίου ὡς ἀνταμοιβὴν διὰ τὴν ὁποίαν εἶχε κάμιν ἀδικίαν. Ἐληπτήθη μὲν ὁ βασιλεὺς, ἀλλ' ἔδειξε τὴν μεγαλοψυχίαν του εἰπὼν εἰς τοὺς ἀδικούς του, Χαίρω βλέπων ὅτι ὑπάρχον εἰς τὴν βασιλείαν μου δίκαιοι νόμοι, καὶ δίκαιοι κριταί.

Εἰς ὅλους τοὺς εἰδήμονας τῆς Προυσσιῆς ἱστορίας εἶναι πασιγνωστὸν τὸ προηγουμένον ἀνέκδοτον· ἀλλ' ἦτον ἀνάγκη γὰρ τὸ ἱστορήσωμεν ἔδω ὡς εἰσαγωγὴν εἰς τὸ ἐπομένον.—Πρὸ περίπου ἑπτὰ χρόνων, ὁ ἀλόγος καὶ κληρονόμος τοῦ τιμίου μελωνᾶ, Φράγκος τᾶνομα, περιπεσὼν εἰς δεινὰς χρηματικὰς περιστάσεις ἐξ αἰτίας τῶν πολέμων, ἔγραψε πρὸς τὸν παρόντα βασιλέα τῆς Προυσίας, ἐκθνήϊζων αὐτὸν πῶς ἀπέβαλεν ὁ πρόγονός του τὴν πρότασιν τοῦ Μεγάλου Φριδερίκου, καὶ λέγων ὅτι, ἂν εἶχε τώρα ἢ αὐτοῦ Μεγαλειότης παρομοίαν ἐπιθυμίαν ν' ἀποκτήσῃ τὸν μύλον, ἤθελε τοῦ τὸν πωλήσειν με ἀκρα εὐχαρίστησιν. Ὁ βασιλεὺς ἔγραψεν ἀμέσως ἰδιοχείρως τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν—

Ἀγαπητέ μου γείτον.—Ἄν ἐμπορῶ γὰρ ἀφήσω γὰρ πωλήσῃς τὸν μύλον· πρέπει γὰρ μὲν εἰς τὴν οἰκογενεάν σου ὅσον καιρὸν ὑπάρχει εἰς αὐτῆς μέλος· διότι ἀνήκει εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Προυσίας. Ἀνυπόμειν ὅμως, ἀκούων ὅτι ἐφοβῶσαι εἰς δεινὰς χρηματικὰς περιστάσεις· ὅθεν σὲ στέλλω 6000 τάλλαρα διὰ γὰρ βάλῃς εἰς τὰς τὰς ὑποθέσεις σου, μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι θέλει σ' ἀρκέσειν ἢ ποσότης αὐτῆ.

Στοχάζου με πάντοτε τὸν φιλόσοφον σο γείτονα,

ΦΡΙΔΕΡΙΚΟΝ ΓΥΔΙΕΑΜΟΝ.

ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ.

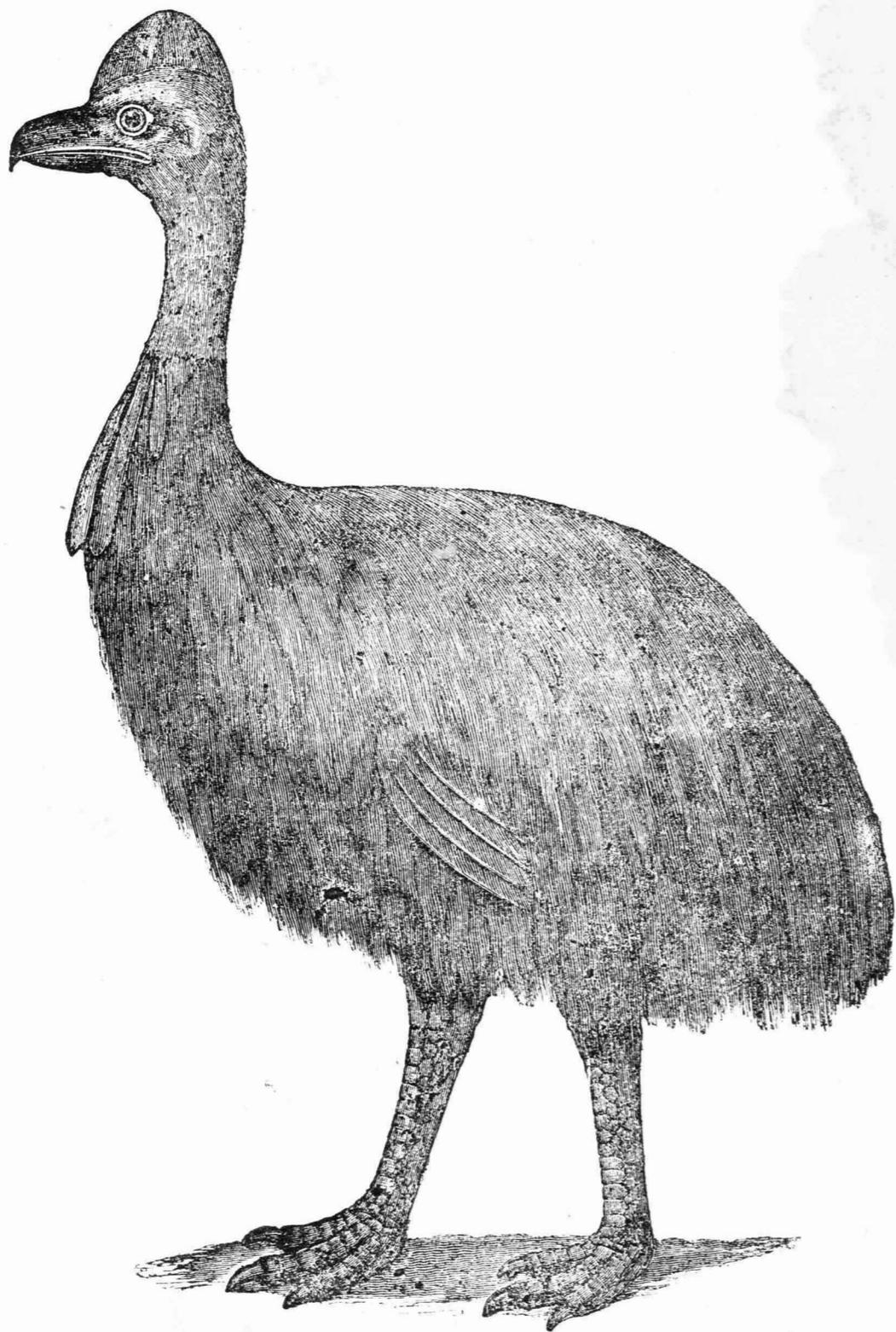
ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ, ὁ διὰ τὴν εὐσεβίαν καὶ μάθησιν αὐτοῦ ἐπικαλόμενος Μεγας, ἐγεννήθη εἰς τὴν Καισαρείαν τῆς Καππαδοκίας τὸ 326, κατ' ἄλλους δὲ τὸ 328, ἢ 329. Ὁ πατὴρ αὐτῆ ὀνομάζετο Βασίλειος, ἡ δὲ μήτηρ του Ἐμμέλια. Εἰς τοὺς πρῶτους αὐτοῦ χρόνους ἐβάλετο ὑπὸ τὴν διδασκαλίαν τοῦ ἰδίου του πατρὸς, ἀλλ' ὑπῆγε μετέπειτα ἡ εὐποῦδασεν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τὸν περιβόητον Λιβανιον, κατὰ νεωτέρους τινὰς συγγραφεῖς. Ἡ Καισαρεία μνημονεῖται προσέτι ὡς ἐνας τῶν τόπων, εἰς τοὺς ὁποῖους ὁ Βασίλειος εὐποῦδασεν ἀγνοεῖται ὅμως ἐάν ἦτον ἢ Καισαρεία τῆς Καππαδοκίας ἢ τῆς Παλαιστίνης. Ὅτι μὲν εὐποῦδασεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἡ μετέπειτα ὑπῆγεν εἰς τὰς Ἀθήνας, δὲν ὑπάρχει εὐλόγος ἀμφιβολία· ἀλλὰ δὲν φαίνεται τόσον καθαρὸν ὅτι ὁ Λιβάνιος ἦτο διδάσκαλος αὐτοῦ· φαίνεται μᾶλλον ὅτι ἐχορημάτισε συμμαθητῆς του. Εἰς τὰς Ἀθήνας ἔλαβεν ὁ Βασίλειος σπενωτάτην φιλίαν μετὰ Γρηγόριον τὸν Ναζιανζηνόν. Ὑπέστρεψε δὲ εἰς τὴν πατρίδα του τὸ 355, καὶ ἐδίδαξε ῥητορικὴν. Μετ' ὀλίγον καιροῦ διάστημα ἐταξίδευσεν εἰς τὴν Συρίαν, Αἴγυπτον, ἡ Λιβύην, διὰ γὰρ ἐπισκεφθῆ τὰ μοναστήρια τῶν χωρῶν ἐκείνων, ὅπου τόσον ἀξιωματίους εὗριχε τοὺς βίους τῶν μοναχῶν, ὥστε ἀπεφάσισε ν' ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα των· καὶ τῶντι, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του, ἐδύστησε τὰγμα μοναστικῆ βίης εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Πόντου.

Ἐχειροτόνησε δὲ αὐτὸν ἱερέα ὁ Εὐσέβιος, ὅστις διεδέχθη τὴν ἐπισκοπὴν τῆς Καισαρείας τὸ 362. Διαφορὰ τις, ἀκόλθως συμβᾶσα μετὰ τῶν δυο τούτων ὑποκειμένων, παρεκίνησε τὸν Βασίλειον ν' ἀποσυρθῆ εἰς τὴν ἡσυχίαν τοῦ μοναστηρίου του· ἀλλὰ μετὰ περίπου τρεῖς χρόνους, φιλιωθείς μετὰ τὸν ἐπίσκοπον, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ ἀπέκτησε τοσαύτην ὑπόληψιν, ὥστε, ἀποθανόντος τῆ Εὐσεβίου τὸ 370, ἐκλέχθη αὐτὸς διάδοχός του. Τὸ ἀξίωμα τούτο ἐδέχθη μετὰ κάποιαν ἀθελησίαν· ἀλλὰ μόλις ἐκάθισεν ἐπὶ τῆ θρόνου, ἡ ἤρχισε γὰρ διώχῃ αὐτὸν ὁ αὐτοκράτωρ Οὐάλης ὡς μὴ θέλοντα γὰρ ἐναγκαλισθῆ τὸ δόγμα τῶν Ἀρειανῶν, τοῦ ὁποίου, ἀληθῶς, αὐτὸς καὶ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός ἦσαν γενναϊότατοι ἀντίπαλοι. Ὁ Οὐάλης ὑπῆγεν εἰς τὴν Καισαρείαν δις· ἀλλὰ, μὴ δυνηθεὶς ποσῶς γὰρ μετατρέψῃ αὐτὸν ἀπὸ τὴν ὀρθοδοξίαν, ἀπεφάσισε γὰρ τὸν διώξῃ ἐκείθεν. Ἐπαυσεν ὅμως τέλος πάντων γὰρ ἐνοχλῆ τὸν Βασίλειον, ὅστις ἤρχισε τώρα ν' ἀγωνίζεται παντοιοτρόπως διὰ

γὰρ συνδιαλλάξῃ τὴν Ἀνατολικὴν μετὰ τὴν Δυτικὴν Ἐκκλησίαν, αἱ ὁποῖαι ἦσαν εἰς διχόνοιαν περὶ ἄρθρων τινῶν πίστεως, καὶ περὶ τοῦ Μελετίου καὶ Παυλίνου, δύο ἐπισκόπων Ἀντιοχείας. Ἀδελφικαὶ ἐκκλησίαι ἀνεγνώρισαν τὸν Παυλίνον ὡς τὸν νόμιμον ἐπίσκοπον· μετὰ τὸν Μελετίον δὲ, ὅστις ὑπεστηρίζετο ἀπὸ τὰς Ἀνατολικὰς ἐκκλησίας, δὲν ἤθελεν γὰρ ἔχῃσιν τὴν ἐλαχίστην συγκοινωνίαν. Ὅλοι ὅμως οἱ πρὸς ἐξίσασιν ἀγῶνες τῆ Βασιλείου τίποτε δὲν ἐκατόρθωσαν· διότι ἡ ἀμφισβήτησις δὲν ἐτελειώθη παρὰ ἐννέα μῆνας μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ. Ἐνησχολήθη δὲ ὁ ἐπίσημος οὗτος ἀνὴρ καὶ εἰς φιλονεικίας τινὰς, ἀναμνηστέας εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος γινουμένην διαίρεσιν τῆς Καππαδοκίας εἰς δύο ἐπαρχίας. Ὁ τῆς νέας ἐπαρχίας ἐπίσκοπος Ἀνθίμος ἐπέθυμε γὰρ ἐκτείνῃ τὰ ὅρια της, ὁ δὲ Βασίλειος τὸν ἐναντιοῦτο. Τὸ κριώτερον τῆς φιλονεικίας ἀντικείμενον ἦτον ἡ μικρὰ κοινότης τῆς Σασιμίδος, τὴν ὁποίαν, διὰ γὰρ οἰκιστοὶ τῆς ἁγίου Βασίλειου, κατέστησεν ἐπαρχίαν ἐπισκοπικὴν, καὶ ἐχάρισεν αὐτὴν εἰς τὸν φίλον του Γρηγόριον τὸν Ναζιανζηνόν· εἶχε ὅμως προκρυμμένον αὐτὴν ὁ Ἀνθίμος, ἡ ὁ Γρηγόριος, φυλήσυχος ὢν, ἀπεσύρθη ἐκείθεν. Ἐσυνέγραψε προσέτι ὁ ἅγιος Βασίλειος κατὰ τοῦ Εὐσταθίου καὶ Ἀπολλινάριου, καὶ τῆ ἀληθείας, ἔλαβε μέρος εἰς τὰς πλείονας τῶν ἀμφισβητήσεων τοῦ αἰῶνός του. Ἀπέθανε δὲ τὴν 11ην τοῦ Ἰανουαρίου, 379, ἐξησθετισμένος ἀπὸ τὰς σκληραγωγίας τοῦ μοναστικοῦ βίου. Ὁ Βασίλειος εἶχε τέσσαρας ἀδελφούς, Γρηγόριον, ἐπίσκοπον Νύσσης, Πέτρον τινά, ἐπίσκοπον, καὶ δύο ἄλλους, οἵτινες ἐγέναν μοναχοί.

Ἀρίστη ἐκδοσις τῶν συγγραμμάτων τῆ ἁγίου Βασιλείου εἶναι ἡ ἐν Παρισίοις δημοσιευθεῖσα Ἑλληνιστὶ καὶ Λατινιστὶ ὑπὸ τῶν Βενεδικτείων μοναχῶν, 1721—30, εἰς 3 τόμους, φύλλον. Τὸν βίον τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐξέδωκεν ὁ κύριος Εὐμανὸς εἰς 2 τόμους, 4ον, ἐν Παρισίοις, 1764. Ἡ ἀλληλογραφία Λιβανίου καὶ Βασιλείου ἐνρίσκειται τυπωμένη εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Λιβανίου, τὴν ὑπὸ Ἰ. Κ. Οὐολφίου, ἐν Ἀμστελῳδάμῳ, 1738, εἰς ἓνα τόμον, φύλλον. Μολονότι δὲν ἦτο Χριστιανός ὁ Λιβάνιος, τῆτο ὅμως ποσῶς δὲν ἐτάραξε τὴν φιλίαν Βασιλείου καὶ τοῦ Ἀντιοχείως διδασκάλου. Ὁ Βασίλειος ἔστειλε πρὸς τὸν Λιβάνιον Καππαδόκας τινὰς μαθητὰς μετὰ συστατικὰ γράμματα.

ΚΙΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ.—Νεὸς ὢν χρεωστῆ ὁ ἄνθρωπος γὰρ φυλάσσεται ἀπὸ ἡδυπάθειαν· ἀνὴρ δὲ, ἀπὸ στάσεις· καὶ γέρον, ἀπὸ φιλαργυρίαν.

ΣΤΡΟΤΘΙΩΝ ΚΑΣΟΤΑΡΙΟΣ.

Το σπάνιον καὶ περίεργον τοῦτο πτηνόν, καλούμενον ὑπὸ τοῦ Διναίου Στρουθίου Κασουάριος, εὐρίσκεται ὡς τὴν Ἰνδιάν, καὶ τὸ ἀνατολικώτατον μέρος τῆς ἀρχαίας ἠπείρου. Καὶ εἰς τοὺς τόπους αὐτοὺς ὅπου γεννᾶται εἶναι ἀσσεύρετον, ἔδεν ἡμερόνοντα παρὰ ὀλίγα. Ἡ

φυσικὴ αὐτῶν νωθρότης, ἢ δυσάρεστος φωνή, ἢ ἡ σκληρὰ, μέλαινα σὰρξ, ἀρκοῦν ἢ ἀποτρέψωσι τινὰ ἀπὸ τὴν δαπάνην τῆς ἀνατροφῆς αὐτῶν ἢ διατηρήσεως. Τρώγει δὲ ὁ Κασουάριος, ἀγριο- μὲν, καρποὺς, τρυφεράς ῥίζας, καὶ κάποτε τοὺς νεοσσοὺς μικρῶν ζώων· ἀλλ' ἀφοῦ ἡμερωθῆ, τρέφεται ὄχι μόνον με καρποὺς, ἀλλὰ ἔ με ἄρτον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀναλίσκε καθεμέριαν περίπιν μίαν ἡμισὺν ὄζαν. Ἡ ταχυδρομία τῶν πτηνῶν τούτων εἶναι θαυμαστικὴ· πολλάκις ὑπερβαίνουν καὶ τοὺς ταχυτάτους ἵππους. Εἰς σκύλους δὲ ἀντιστέκονται, βαρέως κτυποῦντες αὐτοὺς με τοὺς πόδας. Τὸ θηλυκὸν γεννᾷ τρία αὐγά, παρὰ χρώματος, ποικιλιμένου με πράσινον· περιβάλλει δὲ αὐτὰ μόνον, χωρὶς τοῦ ἀρσενικοῦ τὴν βοήθειαν, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς νυκτός· ἀλλὰ τὴν ἡμέραν δὲν ἀπαιτοῦν φροντίδα τινὰ, διότι, σκεπαζόμενα με ὀλίγην ἀμμονμέσα εἰς τὴν τρύπαν ὅπου ἐγεννήθησαν, ἐκθέτονται εἰς τὴν ζωογόγον τοῦ ἡλίου ἐπιρροήν. Ὁ εἰς αἰχμαλωσίαν Κασουάριος πύρρονι οὕτω τὰ αὐγά του εἰκοσιοκτὼ ἡμέρας. Ἐφέρθη δὲ πρώτην φοράν εἰς τὴν Εὐρώπην τὸ πτηνὸν τοῦτο ὑπὸ τῶν Ὁλλανδῶν, κατὰ τὸ 1597.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Κασουάριος εἶναι σχεδὸν γυμνή, σκεπασμένη με γαλανόν τι δέρμα, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀναφύονται ὀλίγαι σκορπισταὶ τρίχες. Καθοπλίζει δὲ αὐτὴν κωνικὴ περικεφαλαία, ἀπὸ κερατοειδῆ οὐσίαν, μελάγχροινος μὲν ἐμπροσθεν, κιτρινὴ δὲ εἰς ἄλλα μέρη. Σπογγώδεις ἀδενοὶ δεῖς μεμβράναι, ἐρυθροῦ καὶ ἰώδους χρώματος, ἐπικαλύπτουν τὸν λάρυγγα, κατακρεμάμεναι εἰς τὸ ἐμπροσθεν μέρος. Τὰ ἐπὶ τοῦ σώματος πτερά, γαλανοῦ τινός μαύρου χρώματος, ἔχουν χαρακτηριστῆρα ἰδιαίτερον, ὁμοιάζοντα ὅπως οὖν μακρὰς λεπτὰς τρίχας. Τὴν πτέρυγα, ἥτις ὅμως ποσῶς δὲν τὸν χρησιμεύει διὰ τὰ πετᾶ, συγκροτῶν πέντε γυνὰ κονδύλια, ἢ μᾶλλον πέντε κοῖλοι σωληνες, ἀτριχες καὶ κόκκινοι πρὸς τὸ ἄκρον.

Τὸ πτηνὸν τοῦτο, ἀφοῦ λάβῃ τὸ πλήρες αὐτοῦ μέγεθος, ἔχει πλέον παρὰ δύο πηχῶν μήκος ἀπὸ τὸ ῥάμφος ἕως τὰ ὀπίσθια. Τὰ δὲ νεογνά στεροῦνται περικεφαλαίας, καὶ τὰ πτερά των εἶναι ἀνοικτοῦ κοκκίνου χρώματος, μεμιγμένον με ψαρόν.

ΦΙΛΟΜΑΘΕΙΑ ΤΩΝ ΙΣΛΑΝΔΩΝ.

ΠΑΛΑΙΟΘΕΝ ἐλεγκράτησεν ἡ ἀγάπη τῶν γραμμάτων μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς νήσου Ἰσλανδίας. Πόσον ὠφελίμως ἐξοδεύουν οἱ πτωχοὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι τὰς μακρὰς ἐσπέρας τοῦ μακροτάτου χειμῶνος των! πόσον διαφόρως ἀπ' ἄλλης τινὰς, οἱ ὁποιοὶ δαπανοῦν πολλάκις τὸν πολυτίμον αὐτῶν καιρὸν εἰς ἀργολογίαν καὶ βωμολοχίαν, εἰς τυχερὰ παιγνίδια, ἴσως δὲ ἔ εἰς

ἀσελεγεῖς χορῆς ἢ φθοροποιὰς οἰνοποιίας! Εἰς τὴν Ἰσλανδίαν, ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, κύριος καὶ κυρία, παῖδια καὶ δούλοι, συναθροίζονται περὶ λύχνων ἀράς. Καθεὶς λαμβάνει ἀπὸ χεῖρας τὸ ἔργον του, ἐκτὸς ἐνόος, ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀναγνώστης. Μολον- ὅτι δὲν ἔχουν παρὰ ὀλιγότατα τυπωμένα βιβλία, πολλοὶ ὅμως εἶναι καλλιγράφοι ἐξαιρέτοι, καὶ ἀντιγράφουν τὰς πολυαριθμοὺς ἱστορίας τῆς νήσου των. Ὁ ἀναγνώστης διακόπτεται συχνὰ ἀπὸ τὸν οἰκοδεσπότην, ἢ ἄλλον τινὰ εἰδήμονα, ὅστις κάμνει παρατηρήσεις, ἢ προβάλλει ἐρωτήματα διὰ τὰ γυμνάζῃ τὴν εὐφρίαν τῶν παιδίων ἢ τῶν δούλων. Τοιοτρόπως στολιζονται ὅλων τὰ πνεύματα με τοσαύτας ὠφελίμως γνώσεις, ὅστε οἱ περιηγητὰ πολλάκις εκπλήττονται ἀκούοντες τοὺς αὐτοδιδάκτους τούτους χωρικοὺς νὰ συνομιλῶσι περὶ ὑποθέσεων, τὰς ὁποίας δὲν γνωρίζον εἰς ἄλλης τόπος παρὰ οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος σοφοί. Ἀλλ' εἰς τὴν μάθησιν αὐτῶν δὲν ἀμελοῦν οἱ νησιῶται οὕτω νὰ προσθέτωσιν ἀρετὴν καὶ εὐσεβίαν. Καθὼς ἐξοδεύουν τὰς ἐσπέρας των λογικώτατα διὰ τῆς ἀναγνώσεως, παρόμοια τελειοῦν αὐτὰς θεοσεβέστατα διὰ ψαλμοψαλμίας καὶ προσευχῆς.

ΦΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ.—Οὐδὲ σκοπὸν ἔχω, οὐδὲ καιρὸν, οὐδὲ δύναμιν, νὰ παραστήσω τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνέκφραστον λαμπρότητα πάντων τῶν θείας Γραφῆς χαρακτήρων· λέγω δὲ μόνον, ὅτι μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὅσοι ἐμφαίνουσιν ἔργον Θεοῦ τὰς θείας Γραφάς, εἰς εἶναι ἡ θαυμασία τῆς φράσεως ἀπλότης. Αὐτὴ ἔχει κάλλος μέγα καὶ θαυμάσιον, ἀλλὰ φυσικόν, ἄτεχρον, καὶ ἀνεπιτήδευτον· ἔχει εὐπρέπειαν καὶ σεμνότητα, ὑπερβαίνουσαν πᾶσαν ὠραιότητα καὶ σεμνοπρέπειαν· ἔχει δύναμιν ἢ χάριν, ἥτις εἰσέρχεται εἰς τῆς καρδίας τὸ κέντρον. Παντὸς ἀνθρώπου τὸ σύγγραμμα μετὰ πρώτην καὶ δευτέραν ἀνάγνωσιν χορτάζει, ἐπίστε δε καὶ ἀηδίαν φέρει ἢ ἀνάγνωσις ὅμως τῆς θείας Γραφῆς οὐδέποτε φέρει χορτασμόν· ὅσον δὲ ἀναγνώσκεις αὐτὴν, τοσοῦτον ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ σου τὴν ταύτης ἀνάγνωσιν.—ΘΕΟΤΟΚΗΣ.

ΑΤΑΡΑΞΙΑ.

ΟΣΟΝ ἀξίζει μία ἡσυχος ἡμέρα, δὲν ἀξίζουσι ἑκατὸν ἡμέραι ἀνήσυχου. Ἐντὸς εἰς τὴν ἰδίαν μας καρδίαν εὐρίσκειται ἡ πηγὴ πᾶσων τῶν ἡδονῶν· ὅστις ζητεῖ αὐτὰς ἀλλὰ ἄλλως, ὑβρίζει τὸ θεῖον. Οἱ σκοποὶ μὲ, αἱ ἐπιθυμίαι μου, καὶ αἱ ἐλπίδες μου, δὲν ἐκτείνονται ποτὲ ἐπέκεινα τοῦ ἰδίου μου κόλπου. Οἱ ποταμοὶ τρέχουν ταχέως πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐμβαίνουν εἰς αὐτὴν χωρὶς

νά τὴν ἐνοχλῶσιν· ὁμοία εἶναι καὶ ἡ καρδία μου· ὅλα τὰ συμβαίνοντα εἰς τὸν μέγαν τοῦτον κόσμον δὲν ἐπιφέρουν εἰς ἐμε οὔτε μίαν φροντίδα. Τὴν ἀλήθειαν ἔχω πύξιδα μὲ, τὴν δὲ μετριότητα πηδάλιον· ὁποῖος ἀνεμος καὶ ἂν φυσῇ, πάντοτε προοδεύω. Τὰ νέφη ἀναβαίνουν, καὶ πάλιν καταβαίνουν εἰς εἶδος βροχῆς, χωρὶς νὰ μὲ προσξενῶσι κάμμιαν ἀνησυχίαν. Ὅταν κούπτωσιν ἀπ' ἐμὲ τὸν ἥλιον τὴν ἡμέραν, προσπαθῶ νὰ βλέπω τοὺς ἀστέρας τὴν νύκτα. Μὲ ἀτάραχον ὄμμα βλέπει ἡ χελιδὼν ἀπὸ τὴν ἀκίνδυνον αὐτῆς· φωλεὰν τοῦς αἱματώδεις ἀγῶνας τῶν γυλῶν. Ὅποιος ἔχει νικῆσῃ, δὲν ἐνοχλεῖ αὐτὴν ὁ νικητῆς· μυτὰ δὲ καὶ σκόληκες ποτὲ δὲν τῆς λείπουν. Τὰ ἐνδύματά μου γίνονται ὅλα ἀπὸ τὸ κοινοτάτον ὕφασμα, ἢ τροφή μου εἶναι παχυλὴ, καὶ τὰ σκεπάζοντα τὴν καλύβην μου ἄχρῳα φθειρόνται κατ' ἔτος. Πλὴν κατὰ τὴν ἡμέραν εἶσθαι εὐδαιμονέστερος τὴν ἐπαύριον, ἂν ἐφόρῳσι οἱ ἡμέτερον μεταξωτέ, καὶ εἰδειπνοῦσα πολυποφῶν ἢ ποικίλον δειπνον; Στέγαι χρυσαὶ δὲν ἀποδιώκουν ἀργυρλίαν καὶ μέριμναν· ἢ σισμὸς δὲ ἂν ἐτίχαινε, πόσον εὐκόλως δύναμαι νὰ προφθάσω εἰς τὴν ταπεινὴν μου θύραν! Ἡ περιουσία μου στέκει εἰς τὰ ἄκρα τῶν δύο μου βραχιόνων, καὶ πᾶσα ἡμέρα μὲ διδὲι τὰ προϊόντα τῆς. Ὅταν ἦναι καύσις, δροσίζομαι ὑπὸ τὴν σκιάν δένδρου τινός· ὅταν δὲ ἦναι ψύχος, θερμαίνομαι ἐν γαζάμειον. Τὸ γῆρας θέλει ταχέως μὲ προφθάσιν· ἀλλ' ἔχω παῖδας νέες, καὶ θέλῃν μὲ ἀνταμείψιν δι' ὅσα ἔκαμα ὑπερ αὐτῶν. Ἐὰν μὲνῶσι πάντοτε φιλαλήθεις ἢ μετριόφρονες, μόλις θέλῃν στενάξιν ἀπαξ εἰς ὀλόκληρον ἑκατονταετηρίδα. Ὅποιας τριμυμίας καὶ ἂν συμβῶσιν, ἢ ἀταραξία εἶναι λιμὴν ἀνοικτὸς πάντοτε εἰς τοὺς ἀθάνατος τὴν καρδίαν. Χαῖρε, ἀταραξία τῆς ψυχῆς! γλυκὺ θάλαττον τοῦ βίου! Βασιλεῖς ἤθελαν πωλήσιν τοὺς στεφάνους τῶν διὰ νὰ σὲ ἀγοράσωσιν, ἂν ἐγνώριζαν τὴν ἀξίαν σου. Τελείωσε τὰς εὐεργεσίας σου· σὺ μ' ἐβοήθησες νὰ ζῆσω καλῶς—βοήθησέ με ν' ἀποθάω παρομοίως.—**ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΚΙΝΙΚΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ.**

ΟΙ ΒΑΡΥΤΙΜΟΙ ΛΙΘΟΙ.

Παράδοσις τῶν Ραββίνων.

Ὁ ΠΕΡΙΒΟΗΤΟΣ διδάσκαλος, Ραββὶ Μείρ, ἐκάθητο εἰς τὴν δημοσίαν σχολὴν ὀλόκληρον τι Σάββατον, διδάσκων τὸν λαόν. Ἐνῷ ἐλείπεν ἀπὸ τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἀπέθαναν οἱ δύο του υἱοί, ἀμφότεροι εὐειδέστατοι, ἢ εἰδήμονες τοῦ νόμου. Ἡ γυνὴ του ἔφερεν αὐτοὺς εἰς τὸν κοιτῶνά της, τοὺς ἔβαλεν ἐπὶ τοῦ νεμφικοῦ κραββάτου, καὶ ἤπλωσε λευκὰν κάλυμμα ἐπάνω εἰς τὰ λείψανά

των. Τὸ ἑσπέρας ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον ὁ Ραββὶ· Ἐποῦ εἶναι οἱ δύο μου υἱοί, ἠρώτησε, διὰ νὰ τοὺς δώσω τὴν εὐχὴν μου; Πολλάκις ἐκύτταξα εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ σχολείου διὰ νὰ ἴδω αὐτοὺς, ἀλλὰ δὲν ἦσαν ἐκεῖ. Τὸν ἐπρόσφερον ἐκείνη τότε ποτηρίον τι· αὐτὸς δὲ ἠύλογησε τὸν Κύριον, ἔπιε, καὶ πάλιν ἠρώτησε,— Ποῦ εἶναι οἱ υἱοί μου, διὰ νὰ πίωσι καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου τῆς εὐλογίας; Ἡλιθίον εἶδῶ εὐρίσκονται, ἀπεκρίθη ἐκείνη· ἢ συγχρόνως τοῦ ἔστρωσε τράπεζαν διὰ νὰ φάγῃ. Ὁ Ραββὶ ἦτον εὐδιάθετος· ἀφοῦ δὲ μετὰ τὸ δειπνον ἀπέδωκεν εὐχαριστίας εἰς τὸν Θεόν, εἶπε πρὸς αὐτὸν ἢ γυνήτη· Ραββὶ, ἐπιθυμῶ νὰ σὲ προσβάλω μίαν ἐρώτησιν· ἔχω τὴν ἀδειαν; Βέβαια, ἀγαπητὴ μητέρα· Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν μὲ παρέδωκέ τις πολυτίμους πέτρας, νὰ τοὺς τὰς φυλάξω· τώρα δὲ μοῦ τὰς ζητεῖ· νὰ τὰς δώσω; Τοιαύτην ἐρώτησιν, ἀπεκρίθη ὁ Ραββὶ Μείρ, δὲν ἦτο ποσῶς ἀναγκαῖον νὰ μὲ προσβάλῃ ἢ γυνή μου. Τί, δὲν γνωρίζεις ὅτι εἰς καθέναν χρονοποῦμεν ἀσμένως νὰ ἐπιστρέφωμεν τὸ ἴδιόν του; Μάλιστα, εἶπεν ἐκείνη, τὸ γνωρίζω· πλὴν μ' ἐφάνη καλῆτερον νὰ σὲ εἰδοποιήσω.

Σηκωθείσα τότε ὑλῆγε μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν κοιτῶνα, καὶ, πλησιάσασα εἰς τὸν κραββάτον, ἐξεσκέπασε τὰ νεκρὰ σώματα. Ἄ! υἱοί μου, υἱοί μου! ἔκραξε μεγαλοφῶνως ὁ πατήρ· υἱοί μου! φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ φῶς τῆς διανοίας μου! ἐγὼ ἦμην ὁ πατήρ σας, ἀλλὰ οἱς μ' ἐδίδάσκετε τὸν νόμον. Ἡ μήτηρ ἀπέστρεψε, καὶ ἔδρακνεσε πικρῶς. Τέλος δὲ, λαβοῦσα τὸν ἀνδρα τῆς ἀπὸ τὴν χεῖρα, εἶπε, Ραββὶ, δὲν μ' ἐδίδαξες ὅτι χρονοποῦμεν ἀσμένως νὰ ἐπιστρέφωμεν πᾶν ὅ,τι ἄλλοι πρὸς καιρὸν μᾶς ἐμπιστεύονται; Ἰδοὺ, ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφῆρσεν, εὐλογημένον ἄς ἦναι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου! Εὐλογημένον ἄς ἦναι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου! ἐφώνησεν ὁ Ραββὶ· εὐλογημένον δὲ ἄς ἦναι τὸ ὄνομά του καὶ δι' ἐσε, διότι ἀληθῶς ἐγράφη, Ὅστις ἐνόησε γυναῖκα ἐνάριτον ἔχει θεσαντόν τιμιώτερον ἀπὸ λίθους πολυτελεῖς· μὲ φρόνησιν ἀνοίγει τὸ στόμα της, ἢ εἰς τὴν γλῶσσαν αὐτῆς εἶναι ὁ νόμος τῆς εὐμενείας.

ΑΟΡΑΤΟΣ Ἡρόδοτος κυβερνᾷ τὰ πάντα· ἢ ἂν βροχὴ ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους ἀδιακρίτως, διακρίκει ὁμοῦ τὰς γοεράς δεήσεις τῶν ἀδικημένων ἀπὸ τὰς θριαμβικὰς δοξολογίας τῶν ἀδικούντων.—**ΚΟΡΑΗΣ.**

Ὅστις κηρύττει ἀτίμως τὰς ἀδιαφόρους πράξεις, σμικρὴν τὴν ἀτιμίαν τῶν ἀληθῶς ἀτίμων πράξεων.—**ΒΕΚΚΑΡΙΑΣ.**

Η ΟΠΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΜΙΡΖΑ.

ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΟΣ εἰς τὸ Καῖρον, ἐπύναξα διάφορα ἀνατολικά χειρόγραφα, τὰ ὁποῖα ἔχω ἐτισιμά μου. Μεταξὺ αὐτῶν ἐτυχα ἐν ἐπιγραμμένον, Αἰ Ὀπτασία τοῦ Μιρζα, τὸ ὁποῖον ἀνέγνωσα μὲ ἄκραν ἠδονήν. Ἀπὸ τὰς Ὀπτασίας δ' αὐτὰς παρουσιάζω εἰς τοὺς ἀναγνώστας μου τὴν ἐξῆς·

Τὴν πέμπτην ἡμέραν τῆς σελήνης, τὴν ὁποῖαν κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν προπατόρων μου φυλάττω πάντοτε ἄγιαν, ἀφοῦ ἐνίφθην, ἢ ἐπρόσφερα τὴν ἐωθινήν μου δέησιν, ἀνέβην εἰς τοὺς ὑψηλοὺς λόφους τοῦ Βαγδατί, διὰ νὰ περάσω τὸ ἐπίλοιπον τῆς ἡμέρας εἰς μελέτην ἢ προσεσχῆν. Ἀερίζομενος εἶδῶ ἐπάνω εἰς τῶν βουνῶν τὰς κορυφάς, ἔπεσα εἰς σκέψιν βαθεῖαν περὶ τῆς ματαιότητος τοῦ ἀνθρωπίνου βίου· ἢ μεταβαίνων ἀπὸ ἓνα εἰς ἄλλον διαλογισμὸν, Βέβαια, εἶπα, ὁ ἀνθρώπος δὲν εἶναι παρά σκιά, καὶ ὁ βίος δὲν εἶναι παρά ὄνειρον. Ἐνῷ δ' ἐσκεπτόμην οὕτω, ἐνόησα τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὴν κορυφὴν βράχου ὅχι πολὺ ἀπέχοντος, ὅπου μ' ἐφάνη τις ὡς βοσκὸς ἐνδυμένος, μὲ μικρὸν μασκῶν ὄργανον εἰς τὰς χεῖρας. Μετ' ὀλίγον, προσακουόσας αὐτὸ εἰς τὰ χεῖλη τῆ, ἤρχιζε νὰ παίξῃ σκοποὺς ἀνεκφράστως μελωδικοὺς καὶ ὁλοῦς διαφόρους ἀπὸ πᾶν ὅ,τι εἶχα ποτὲ ἀκούσειν.— Ὁ φαινόμενος βοσκὸς, εἶπα κατ' ἐμαυτὸν, εἶναι ἀναμφιβόλως τὸ συχράζον εἶδῶ Πνεῦμα.

Αφοῦ δὲ διὰ τῶν γλυκυτάτων ἢ ὑπερανθρωπίνων αὐτῶν ἤχων ἔφερε τὸν νοῦν μου εἰς ἑκστασιν, καὶ ἐνῷ ἐγὼ τὸν ἔχασκα ἐκπληρημένος, μ' ἐνευσε νὰ πλησιάσω εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐκάθητο. Ἐσίμωσα πάραυτα μὲ τὸ σέβας τὸ χρονοποῦμενον πρὸς φύσιν ἀνωτέραν· ἐπειδὴ δὲ ἦτον ἡ καρδία μου ὁλοῦς ἀναλυμένη ἀπὸ τὴν θελκτικὴν μουσικὴν, τὴν ὁποῖαν εἶχα ἀκούσειν, ἔπεσα εἰς τοὺς πόδας τῆ, ἢ ἔδρακνεσα. Ἐμειδίασε τότε ἐκεῖνος εἰς ἐμὲ μ' εὐπροσηγορίας καὶ συμπαιθείας βλέμμα, τὸ ὁποῖον διεσκέδασεν ἀπὸ μῖα· ὁλοῦς μου τοὺς φόβους. Μ' ἐσῆκωσεν ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ πιάσας με ἀπὸ τὴν χεῖρα, Μιρζα, εἶπεν, ἤκωσα τὰς μονολογίας σου· ἀκολούθει με.

Μὲ ὠδήγησε γόττε εἰς τὴν ὑψηλοτάτην πτέρυγα τοῦ βράχου, καὶ θέσας με ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ, Ρίψε, εἶπε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πρὸς ἀνατολάς, καὶ εἶπέ με τί βλέπεις.— Βλέπω, τὸν εἶπα, κοιλιάδα ἐκτεταμένην, ἢ ρεῦμα ὕδατος εὐμείγεθες κατακυλιόμενον διὰ μέσον αὐτῆς. Ἡ κοιλιάς, τὴν ὁποῖαν βλέπεις, εἶπεν αὐτὸς, εἶναι ἡ Κοιλιάς τοῦ Κλαυθμῶνος, ἢ τὸ ρεῦμα,

τὸ ὁποῖον βλέπεις, εἶναι μέρος τῆς μεγάλης ρεῦματος τῆς αἰωνιότητος.— Τίς ἢ αἰτία, ἠρώτησα ἐγὼ, ὅτι τὸ ρεῦμα ἐκβαίνει ἀπὸ παχείαν οὐμίχλην, ἢ πάλιν χάνεται μέσα εἰς παχείαν οὐμίχλην;— Ὅσον βλέπεις, ἀπεκρίθη, εἶναι τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς αἰωνιότητος, τὸ καλούμενον χροῖονος, ὅστις μετρεῖται ὑπὸ τοῦ ἡλίου, καὶ φθάνει ἀπ' ἀρχῆς μέχρι συντελείας τοῦ κόσμου. Ἐξέτασε τώρα, ἐπρόσθεσε, τὴν θάλασσαν ταύτην, τὴν μὲ σκότος περιοριζομένην ἢ ἀπὸ τὰ δύο ἄκρα, ἢ εἶπέ με τί ἀνακαλύπτεις αὐτῆ.— Βλέπω γέφυραν, εἶπα, στέκουσαν εἰς τὸ μέσον τοῦ ρεῦματος.— Ἡ γέφυρα, τὴν ὁποῖαν βλέπεις, εἶπεν, εἶναι ὁ ἀνθρώπινος βίος· στοχάσου τὴν προσεκτικὰ.

Ἐπιθεωρήσας αὐτὴν ἀκριβέστερον, εὐνοησα ὅτι ἐσῆκωτο ἀπὸ ἐβδόμηκοντα καμάρων ἀκραιάς, ἢ ἀπὸ διαφόρων συντριμμένας, αἱ ὁποῖαι, εἰς τὰς ἀκραιάς προσθετόμεναι, ἔκαμαν τὸν ἀριθμὸν ὡς ἑκατόν. Ἐνῷ δ' ἠρώτησιν αὐτὰς, μὲ εἰδοποίησε τὸ Πνεῦμα, ὅτι καταρχὰς μὲν ἐσυγκροτεῖτο ἡ γέφυρα ἀπὸ χιλιάς καμάρων· ἀλλ' ὅτι μέγας τις κατακλυσμὸς κατέσπασε τὰς λοιπὰς, καὶ ἀφῆκε τὴν γέφυραν ἡμικρημισμένην, ὡς τώρα τὴν ἔβλεπα. Ἄλλ' εἶπέ με, ἐπρόσθεσε, τί ἄλλο ἀνακαλύπτεις.— Βλέπω πλήθη λαοῦ περνώντα ἐπάνωθεν αὐτῆς, εἶπα ἐγὼ, καὶ μαῦρον σύννεφον κρημαίνον εἰς ἑκάστον αὐτῆς ἄκρον. Ἐνῷ δ' ἐκύτταξα προσεκτικώτερον, ἴδα διαφόρους τῶν διαβατῶν πίπτοντας διὰ μέσον τῆς γέφυρας εἰς τὸ μέγα ρεῦμα, τὸ ρεῖον ὑποκάτω· ἢ ἐξετάσας ἐπιπλέον, ἀνεκάλυψα τρύπας ἀναριθμήτους κρημισμένας εἰς τὴν γέφυραν, τὰς ὁποῖας μόλις ἐπάτον οἱ διαβαίνοντες, ἢ πίπτοντες δι' αὐτῶν εἰς τὸ ρεῦμα, ἐγίνοντο ἀμέσως ἄφαντοι. Ἦσαν δ' αἱ κούφαι αὐταὶ τρύπαι πυκνότεραι μὲν εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς γέφυρας, ὥστε πάμπολλοι μόλις ἐξήρχοντο ἀπὸ τὸ νέφος, καὶ ἐπιπταν δι' αὐτῶν. Ἐγίνοντο δὲ ἀραιότεραι περὶ τὸ μέσον, ἀλλ' ἐπολυπλασιάζοντο καὶ ἐσυμπυκνοῦντο πρὸς τὰς τελευταίας ὀλοκλήρους καμάρων.

Παρατήρησα μὲν τινὰς, ὀλιγωτάτους ὁμοῦ, ὁοῖτινες ἐπεριπάτον χωλαίνοντες ἐπὶ τῶν συντριμμένων καμαρῶν· ἀλλὰ συντόμως διέπιπταν εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, παντάπασι ἀποσταμένοι ἀπὸ περιπάτου τόσοον μακρῶν.

Ἀρκετὸν καιροῦ διάστημα ἐθέκωρον τὴν θανυάσιον ταύτην οἰκοδομήν, καὶ τὴν μεγάλην ποικίλιαν τῶν ἀντικειμένων, ὅσα ἐπαρσθίαζεν. Ἄλλ' ἐκνυεύθην ἀπὸ μελαγχολίαν πικρὰν, βλέπων διαφόρους νὰ πίπτωσιν ἀπροσδοκῆτως εἰς τὸ μέσον εὐθυμίας ἢ χαρᾶς, ἀφοῦ ματαίως ἐπίαναν πᾶν τὸ περιεστώδες διὰ νὰ σωθῶσι. Τινὲς, μὲ

πολλήν σοβαρότητα αναβλέποντες πρὸς τοὺς οὐρανοὺς, ἐπρόσκοπταν αἰφριδίως, ἔπιπτοντες, ἐγίνοντο ἀμέσως ἄφαντοι. Πλήθρη ἔτρεχαν σπινθαιῶς ἐξοπίσω φυσαλίδων κενῶν, αἰτίνες διὰ τῆς λάμπειας αὐτῶν ἐγοήτευαν τοὺς ὀφθαλμοὺς· ἀλλὰ πολλάκις, ἐνῶ ἦσαν οἱ ταλαίπωροι εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ νὰ τὰς ἀρπάξωσιν, ἐπαρπάτου, καὶ ἐχάνοντο βυθιζόμενοι. Εἰς τοιαύτην ἀντικειμένων σὺγχυσιν, παρετήρησα τινὰς μὲ ρομφαίας εἰς τὰς χεῖράς των, ἔ ἄλλους μὲ ἄλλα μέσα διάφορα, οἷτινες, περριζέχοντες ἐπὶ τῆς γεφύρας, ἐσπρωχναν εἰς παγίδων τρύπας πολλοὺς, οἱ ὅποιοι ἐδύναντο ἄλλῶς πολὺν καιρὸν ἀκόμη νὰ ἐξακολουθῶσι τὸν δρόμον των.

Βλέπων ὁ ὑπερανθρώπινος ὁδηγὸς μὲ ὅτι ἐξεδόθη εἰς τὴν μελαγχολικὴν ταύτην θέαν, Ἐρχομαι, με εἶπε, ὁ ἴσχυσε τοὺς ὀφθαλμοὺς σὲ ἀπὸ τὴν γεφύραν, καὶ εἶπέ με ἂν βλέπῃς τίποτε, τὸ ὅποιον δὲν καταλαμβάνεις. Ἀναβλέψας, Τί σημαίνεις, εἶπε, τὰ πτηνὰ ἐκεῖνα, ὅσα πετοῦν ἀδιακόπως περὶ τὴν γεφύραν, ἔ καθίζου ἐπάνω αὐτῆς ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν; Βλέπω γύπας, ἀρνίαις, κόρακας, γλαῦκας, καὶ μεταξὺ πολλῶν ἄλλων πτηνῶν διάφορα μικρὰ πτερωτὰ παιδιά, τὰ ὅποια κοιτάζουν πολυάριθμα ἐπὶ τῶν μέσων καμαρῶν. Ταῦτα, εἶπε τὸ Πνεῦμα, εἶναι Φθόνος, Φιλαργυρία, Αἰσιδαιμονία, Ἀπελπισία, Ἐρως, μὲ τὰς λοιπὰς ὁμοίας φροντίδας ἔ πάθη, ὅσα ἐνοχλοῦν τὸν ἀνθρώπινον βίον.

Ἀνεστέναξα ἐδῶ ἐκ βάθους ψυχῆς. Φεῦ! εἶπα· εἰς μάτην ἐγίνεν ὁ ἀνθρώπος! πῶς ὑπόκειται εἰς ἀθλιότητα ἔ θάνατον! ζῶν μὲν βασανίζεται, ἀποθνήσκων δὲ καταρροφᾶται! Τὸ Πνεῦμα τώρα, κινήθην ἀπὸ συμπάθειαν, μ' ἐδίδωκε ν' ἀφήσω θέαν τόσον λυπηρὰν. Παῦσε πλέον, εἶπε, νὰ θεωρῆς τὸν ἀνθρώπον εἰς τὴν νηπιότητα τῆς ὑπάρξεώς τῆς, εἰς τὸ στάδιον τῆς πρὸς τὴν αἰωνιότητα ὁδοιοποιίας τῆς· ἀλλὰ ἴσχυε τὸν ὀφθαλμὸν σου ἐπὶ τὴν παχείαν ἐκείνην οὐμίχλην, εἰς τὴν ὁποίαν φέρεται τὸ ρεῦμα τὰς εἰς αὐτὸ πλιπούσας διαφόρους θνητῶν γενεάς. Ἐκατεύθυνα τὴν ὄρασίν μου, ὡς μ' ἐπαράγγειλε καὶ (εἶτε ἐπειδὴ ἐνίσχυσεν αὐτὴν μὲ ὑπερφυσικὴν τινὰ δύναμιν τὸ ἀγαθὸν Πνεῦμα, εἶτε ἐπειδὴ διέλιπε μέρος τῆς οὐμίχλης, τῆς πρότερον παρὰ πολὺ παχείας νὰ τὴν διαπεράσῃ ὁ ὀφθαλμὸς) ἴδα τὴν κοιλάδα ἀνοίγουσαν εἰς τὸ ἔσχατον ἄκρον, καὶ ἐξαπλουμένην εἰς ὠκεανὸν ἄπειρον, ὅστις εἶχεν εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ βράχον ἀδαμαντίνον εὐμεγέθη, διαρριζῶντά τον εἰς δύο ἴσα μέρη. Ἀπὸ τὰς διαρριζήσεις ταύτας, ἡ μὲν ἐκαλύπτετο ἀκόμη ἀπὸ σκοτεινὰ νέφη, ὥστε δὲν ἠμποροῦσα νὰ διακρίνω εἰς αὐτὴν τὸ παραμικρὸν· ἡ δὲ μὲ

ἐφάνη ὠκεανὸς παμμεγέθης, κατάφυτος ἀπὸ νήσους ἀναριθμήτους, σκεπασμένας ἀπὸ καρποὺς ἔ ἄνθη, καὶ συμπεριπλεγμένας μὲ χιλιάς μικρὰς ἀστραπτίσσας θαλάσσας, αἰτίνες ἔτρεχαν μεταξὺ των. Γυναῖκες καὶ ἄνδρες, λαμπροφωρεμένοι ἔ μὲ στεφάνους ἐπὶ κεφαλῆς, ἐβλέποντο περιπατοῦντες ἀναμέσον εἰς τὰ δένδρα, καθήμενοι σιμὰ εἰς πηγὰς, ἢ ἀναπαύομενοι ἐπὶ ἀνθηρὰς κλινὰς· ἠκούετο δὲ καὶ συγκεχυμένη ἀρμονία πλιπτότων ὑδάτων, κελαδόντων πτηνῶν, ἀνθρωπίνων φωνῶν, ἔ μουσικῶν ὀργάνων. Εὐφροσύνη ἀνεκλάλητος περιεχύθη εἰς τὴν ψυχὴν μου, ὡς ἀνεκαλύψα σκηνὴν τόσον ἐρασιμίαν. Ἐπεθύμησα δὲ τὰς πτέρυγας αἰετοῦ, διὰ νὰ πετάξω εἰς τοὺς εὐδαιμόνας ἐκείνους τόπους· ἀλλὰ μὲ εἰδοποίησε τὸ Πνεῦμα ὅτι δὲν ἠμποροῦσε τίς ἄλλως νὰ περάσῃ ἐκεῖ, πλην διὰ μέσου τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, τὰς ὁποίας ἐβλεπα κατὰ στιγμὴν ἀνοίγομενας ἐπὶ τῆς γεφύρας.

Αἱ νῆσοι, εἶπεν, αἱ κείμεναι τόσον δροσεραὶ καὶ καταπράσινοι ἐμπροσθέν σου, ἔ μὲ τὰς ὁποίας τὸ πρόσωπον ὄλον τοῦ ὠκεανῆ φαίνεται καθωραϊσμένον, εἶναι πλεότεραι τὸν ἀριθμὸν παρὰ τὴν ἕμμοιν τῆς θαλάσσης· ὑπάρχουν δὲ μυριάδες νήσων ὀπισθεν τῶν ὅσας ἐδῶ ἀνακαλύπτεις, φθάνουσαι μακρότερα παρ' ὅσον ὁ ὀφθαλμὸς, ἢ καὶ ἡ φαντασία σου, δύναται νὰ ἐκτανθῇ. Αὗται εἶναι τῶν ἀγαθῶν αἱ μοναὶ μετὰ θάνατον, οἱ ὅποιοι, κατὰ τὸν βαθμὸν ἔ τὰ εἶδη τῶν ἀρετῶν εἰς τὰς ὁποίας ὑπερῆσαν, διαμοιράζονται μεταξὺ τῶν διαφόρων τέτων νήσων, αἰτίνες ἀφθονῶν ἀπὸ ἡδονᾶς διαφόρων εἰδῶν ἔ βαθμῶν, ἀρμοδίας εἰς τὰς κλίσεις ἔ τελειότητας τῶν εἰς αὐτὰς κατοικιζομένων· ἐκάστη νῆσος εἶναι παράδεισος προσφυγῆς εἰς τοὺς ἰδίους του κατοίκους. Αἰὰ τοιαύτας κατοικίας, ὦ Μιρζα, δὲν εἶναι ἄξιον ν' ἀγωνίζεσθαι τις; Ἐμπορεῖς νὰ ὀνομασθῇς ταλαίπωρον τὸν βίον, ὅστις οὐκ εἶδεν εὐκαιρίαν ν' ἀποκτήσῃ βραβεῖον τόσον πολὺτιμον; Εἶναι φοβερὸς πλέον ὁ θάνατος, ὅστις θέλει σὲ μετακομίσαι εἰς ὑλαρξίν τόσον εὐδαιμόνα; Μὴ νομίζεις ὅτι ἐγίνεν εἰς μάτην ὁ ἀνθρώπος, διὰ τὸν ὅποιον φυλάσσεται τοιαύτη ἀθάνατος μακαριότης;

Μὲ ἀνέκφραστον ἡδονὴν ἐθώρησα τὰς μακαρίας ταύτας νήσους. Τέλος πάντων, Ἐξέμε τώρα, εἶπα, σὲ παρακαλῶ, τί κρύπτουν τὰ σκοτεινὰ ἐκεῖνα νέφη, τὰ καλύπτοντα τὸν ὠκεανὸν τὸν ἀπὸ τῆλλο μέρος τοῦ ἀδαμαντίνου βράχου. Μὴ ἀποκρινόμενον τὸ Πνεῦμα, ἔστρεψα νὰ τὸ ἐρωτήσω καὶ δευτέρον· ἀλλ' εἶχεν ἤδη γένειν ἄφαντον. Ἐγύμνω τότε πάλιν εἰς τὴν πρὸ πολλῆ ἐνώπιόν μου ὀπτασίαν· ἀλλ' ἀντί

τοῦ κατακυλιόμενου ρεῦματος, τῆς καμαρωτῆς γεφύρας, καὶ τῶν μακαρίων νήσων, ἴδα μόνον τὴν μακρὴν βαθυλὴν κοιλάδα τοῦ Βαγδατίου, μὲ βόας, πρόβατα, καὶ καμήλους, βοσκόμενα ἐπὶ τῶν πλευρῶν αὐτῆς.

ΠΟΙΟΣ ΤΑΧΑ ΗΤΟΝ Ο ΜΩΡΟΤΕΡΟΣ;—Ἦγο ποτὲ συνήθεια τῶν μεγιστάνων τῆς Εὐρώπης νὰ διατηρῶσιν εἰς τὸν οἶκον μωρὸν τινὰ πρὸς διασκέδασιν. Εἰς ἓνα τούτων ἔδωκε ποτὲ Μυλόρδος τις Ἄγγλος βακτηρίαν, καὶ τὸν ἐπαράγγειλε νὰ τὴν φυλάτῃ, ἕως ν' ἀπαντήσῃ ἄλλον μωρότερον ἑαυτοῦ· εἰ δ' ἀπαντοῦσε, νὰ τοῦ τὴν παραδώσῃ.

Μετ' ὀλίγα ἔτη ἠσθένησεν ὁ Μυλόρδος, καὶ ἠσθένησε, τῇ ἀληθείᾳ, ἕως θανάτου. Ἐλθὼν δὲ ὁ μωρὸς νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ, εἰδοποιήθη, ἀπὸ τὸν ἄρρωστον τοῦ κύριου, ὅτι πρέπει τώρα μετ' ὀλίγον νὰ τὸν ἀφήσῃ. Καὶ ποῦ θέλεις ὑπάγειν; εἶπεν ὁ μωρὸς. Εἰς ἄλλον κόσμον, ἀπεκρίθη ὁ Μυλόρδος. Καὶ ποτὲ θέλεις ἐπιστρέφειν; εἰς ἓνα μῆνα;—Ὁχι.—Εἰς ἓνα χρόνον;—Ὁχι.—Πότε λοιπὸν;—Οὐδέποτε.—Οὐδέποτε! ἔ τί ἐπρόβλεψες διὰ τὴν εὐδαιμονίαν σὲ αὐτοῦ ὅπου ὑπάγεις;—Τίποτε, οὐδὲ τὸ παραμικρὸν.—Τίποτε! εἶπεν ὁ μωρὸς· οὐδὲ τὸ παραμικρὸν! Ἴδου λοιπὸν ἔλαρε τὴν βακτηρίαν μου. Ἐγὼ τόσον μεγάλης μωρίας ποτὲ δὲν ἐστάθην ἔνοχος.

ΚΡΕΜΑΣΤΑΙ ΦΩΛΕΑΙ.—Πουλίαν τινὰ κατασκευάζουν κρεμαστάς φωλεάς· εἶναι δὲ πολυπληθῆ τὰ τοιαῦτα εἰς τὴν νοτιωτάτην ἄκρον τῆς Ἰνδοστᾶν, λεγομένην Κορμορίν. Τὴν νύκτα φωτίζουν ἐκάστην ἀπὸ τὰς μικρὰς των κατοικίας, ὡς νὰ ἐπερίμεναν φίλους. Τὸ εὐφρὲς πτηνὸν προσκολλᾷ εἰς τὴν κορυφὴν τῆς φωλεᾶς κομμάτιον τι πηλοῦ, πιάνει ἔπειτα φωσφορικὴν τινὰ μνίαν, καὶ τὴν ἐμπήρει ἐπὶ τοῦ πηλοῦ διὰ νὰ φωτίζῃ τὴν κατοικίαν του, ἠτις συγκρατεῖται ἀπὸ δύο καμάρας. Κάποτε βάλονται εἰς μίαν φωλεάν τρεῖς ἢ τέσσαρες τοιαῦται φωσφορικαὶ μνίαι· τὸ δὲ πολὺ των φῶς θαμβώνει τῶν νυκτερίδων τοὺς ὀφθαλμοὺς, αἰτίνες φοβεῖον συχνάκις τῶν πτηνῶν τούτων τὰ νεογνά.

Εἰν ἔξετάσωμεν τὰς ἀνθρωπίνους κοινωνίας εἰς τὴν φυσικὴν των κατάστασιν· εἰν διατρέξωμεν τὰς ἐρημούς τῆς Ἀφρικῆς, τὰς ἀπειρους καὶ ἀγρίας χώρας τῆς Ἀμερικῆς, τὰς πλέον ἀπομακρυσμένας νήσους τοῦ ὠκεανοῦ, θέλωμεν εἰσεῖν ἐκεῖ θερησκευτικὰς τελετάς. Καὶ παντῆ, ὅλα ἠθέλαμεν τυχῆν ἀνθρώπους ζῶντας

ὁμοῦ, θέλωμεν ἀνακαλύψαι, ὑπὸ τινὰ μορφήν, βουνοὺς, ναοὺς, θυσίας, ἔ θύτας. Αἱ δεισιδαιμονίαι μέγιστα αἱ πλέον παράλογοι εἶναι ἀπόδειξις, ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εὐρίσκουν ἐγκεχαράμενον εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς των τί, τὸ ὅποιον τοὺς ὑποχρεώνει νὰ λατρεύωσι τὴν ἀόρατον δύναμιν, ἠτις κυβερνᾷ τὸν κόσμον.—ΚΡΕΑΤΣΟΥΛΗΣ.

ΠΡΟΛΗΨΙΣ ΠΕΡΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ.

Ἡ ΠΡΟΛΗΨΙΣ καὶ τὸ σέβας πρὸς τοὺς μεγάλους ἄνδρας δι' ἀρετὴν καὶ σοφίαν εἶναι βέβαια χρεὸς ἀπαραίτητον· ἔχει ὅμως ὅρια, τὰ ὅποια εἰν τις παραβῆ, πίπτει ἀμέσως εἰς πρόληψιν ἔ δεισιδαιμονίαν, χειροτέραν πολλάκις καὶ ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀσέβειαν. Ὁ δεισιδαίμων, ἀντὶ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, τοῦ πανσόφου καὶ παραγάρου, πλάττει εἰς τὴν φαντασίαν του ἄγριον καὶ ἀμαθῆ τύραννον, διώκτην τῆς ἀληθείας, καὶ ἐχθρὸν τοῦ λογικοῦ· καὶ διὰ ν' ἀρέσῃ τὸν ἰδικὸν του τοῦτον φανταστικὸν θεόν, καταστένεται τὸ πλέον ἄγριον θηρίον τῆς γῆς. Αἰὰ τοῦτο οἱ Ἀπόστολοι, φοβούμενοι τὴν δεισιδαιμονίαν ὡς διαφθορὰν τῆς ἀληθινῆς πίστεως, ἐπρολάβαν τὸς Χριστιανοὺς μὲ συχνὰ παραγγέλματα. Ὁ ἀπόστολος Ἰάκωβος, εἰς τὴν καθολικὴν αὐτοῦ ἐπιστολὴν, λέγει.—Εἰ τις δοκεῖ θρησκὸς εἶναι ἐν ὑμῖν, μὴ χαλιναγωγῶν γλώσσαν αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου μάταιος ἡ θρησκεία. Θρησκεία καθαρά καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ, αὕτη ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὀργανοὺς ἔ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου. Ὁ δὲ εἰς τοὺς μεγάλους ἄνδρας προληπτικὸς, ἀντὶ ὁδηγῶν καὶ διδασκάλων τῆς ἀληθείας, τοὺς μεταχειρίζεται ὡς αἰρεσιάρχας, δεχόμενος ἀκρίτως τὰ εἰς ἕκαστον αἰῶνα τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος ἀναπόφευκτα σφάλματα. Ἡ τοιαύτη πρόληψις εἶναι χωρὶς ἀμφιβολίας τὸ μεγαλύτερον ἐμπόδιον εἰς τὴν πρόοδον τῶν τεχνῶν ἔ ἐπιστημῶν, ἔ ἡ χειροτέρα ἀτιμία εἰς τὸ μνημόσυνον τῶν γενναίων ἔ σοφῶν ἀνδρῶν, οἱ ὅποιοι προτιμότερον ἄλλο παρὰ τὴν ἀλήθειαν τίποτε δὲν εἶχαν, οὐδ' ἐσύγγραφαν ποτὲ διὰ ν' ἀπατῶσιν. Ἄγιος λοιπὸν, Φιλόσοφος, Ῥήτωρ, καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι ἄξιοι τίτλοι ἀρετῆς καὶ σοφίας, πρέπει βέβαια νὰ μᾶς ἐμπνέωσιν ὑπόληψιν, εὐγνωμοσύνην, καὶ σέβας, χωρὶς ὅμως νὰ μᾶς ἐμποδίζωσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ μίμησιν τῶν καλῶν· ἀλλὰ πλησίον εἰς τὸ σέβας πρέπει νὰ ἔχωμεν καὶ τὴν ἀδέκαστον κρίσιν τοῦ λογικοῦ.—ΒΑΜΒΑΣ.

* Ἡ οἰκονομία εἶναι μέγα εἰσόδημα, λέγει ὁ Κικέρων.

ΙΕΡΑΣ ΟΦΙΟΦΑΓΟΣ.

Το παράδοξον τούτο πτηνόν, με γεράνου μορφή και με κεφαλήν αετού, κατοικεί τας νοτίους χώρας τής Αφρικής. Η παρουσία τῆς εἰς τὰ μέρη ἐκείνα ὀφελεί μεγάλως τοὺς ἐντοπίους· καθότι εἰς αὐτὸν εἶναι ὑπόχρεοι διὰ τὴν ἐξολόθρευσιν πολλοῦ ἀριθμοῦ ἐντόμων καὶ ἑρπετῶν, ὁ πληθυσμὸς τῶν ὁποίων, εἰάν δὲν ὀλιγοστεύοντο τοιοῦτοτρόπως, ἤθελεν εἶσθαι συμφορὰ δεινοτάτη. Τέσσαρα ὀνόματα ἐδόθησαν εἰς τὸ πτηνόν τούτο, — Γραμματεὺς, Μηνυτής, Τοξότης, καὶ Ὀφιοφάγος. Ἀλλὰ μόνον τὸ τελευταῖον εὐφραίνει ἀληθῶς τὰς εἰς αὐτοῦ· τὰ δὲ λοιπὰ τρία εἶναι φαντασιώδεις ὀνομασίαι. Τὸ μὲν πρῶτον παράγεται ἀπὸ τινος νομιζομένης ὁμοιότητος τῶν εἰς τὸ ὄπισθεν τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ κρεμασμένων πτερῶν με κοινδύλιον ἐπιηγμένον εἰς τὸ αὐτίον γραφείως· τὸ δευτέρον ἀναφέρεται εἰς τῶν βημάτων αὐτοῦ τὴν ταχύτητα· τὸ δὲ τρίτον εἰς μίαν συνήθειαν τὴν ὁποίαν ἔχει νὰ ρίπτῃ ἄχνην με τὸ ῥάμφος του κατὰ τρόπον, ὅστις ὁπωσοῦν ὁμοιάζει βέλος τοξευόμενον. Εἰς τὴν γλῶσσάν μας, Ἰέραξ Ὀφιοφάγος ἤθελεν εἶσθαι ἴσως ἢ προτιμωτέρα ὀνομασία.

Ἀνήκει δὲ ὁ Ὀφιοφάγος εἰς τὴν κλάσιν τῶν ἀρπακτικῶν πτηνῶν, καὶ τάσσεται ἀπὸ τοῦς

φυσικοῦς μεταξὺ γυπῶν καὶ αἰετῶν. Ὡς ἄλλα εὐμεγεθῆ ἀρπακτικά πτηνά, κατασκευάζουν τὰς φωλεὰς των οἱ Ὀφιοφάγοι ἐπάνω εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὑψηλοτάτων δένδρων. Τὴν τροφήν αὐτῶν ζητοῦν καὶ εἰς τὰς ξηρὰς αἰμους καὶ εἰς τὰ νοσώδη ἔλη. Εἰς ἐκείνας μὲν εὐρίσκουν ὄφεις καὶ σαύρας· εἰς ταῦτα δὲ χελώνας καὶ μεγάλα ἔντομα. Ὁ τρόπος, κατὰ τὸν ὁποῖον θανατόνουν, εἶναι περιεργότατος· διότι πάντοτε φρονεῖν τὸ θῆρεν τῶν πρὶν τὸ καταπίωσιν. Εἴτε ὕψιν εἴτε χελώνην ἀπαντήσῃ ὁ Ὀφιοφάγος, δὲν λείπει ποτὲ νὰ κατασυντρίψῃ αὐτὸν με τὸν πόδα του· κτυπᾷ δὲ με τὴν ἐπιτιθειότητα καὶ βίαν, ὥστε ὄφεις ὑπὲρ τὸν ἕνα δάκτυλον τὴν διάμετρον σπαινώτατα ἐπιζοῦν μετὰ τὴν πρῶτην πληγὴν. Καποτε ὅμως τυχαίνει ὄφεις ἀρκετὰ μεγάλους νὰ κάμῃ πολυχρόνιον ἀντίστασιν· τούτον ἀρπάζει ὁ Ὀφιοφάγος με τὸ ῥάμφος του, καὶ πετᾷ ὑψηλότατα· ἔπειτα δὲ, ἀφίπων αὐτὸν, τὸν ἀκολουθεῖ με θανασιαν ταχύτητα ἐπὶ καταβαίνει, ὥστε νὰ εὐρεθῇ παρῶν νὰ τὸν κτυπήσῃ, εὐθὺς ἀφοῦ πέσῃ ἀναίσθητος καταγῆς.

Τὰς φωλεὰς των, αἱ ὁποῖαι εἶναι μεγαλωτάται, κατασκευάζουν ὁμοῦ καὶ οἱ δύο γονεῖς· ἢ δὲ μὴτηρ γεννᾷ ὡς ἐπιτοπολὺ δύο αὐγά. Πρὸ

τῶν συνδυασμῶν ἔχουν οἱ ἄφρονες συναλλήλους τὰς πλέον πεισματώδεις μάχας. Ἐν γένει τὰ πτηνά ταῦτα δὲν δείχνουν κάμειαν ἀγοιότητα, καὶ ἡμερόνονται δ' εὐκόλως. Εἰς χώρας ὅπου πλεονάζουν ἑρπετά, καθίζονται, ὡς προελέχθη, χρησιμώτατοι διὰ τὰς φυσικὰς των ἐξεις· ὅθεν καὶ οἱ Γάλλοι ἐπροσπάθησαν νὰ συστήσωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς τῆς Γουαδελούπης καὶ Μαρτινίκης ἀποικίας των.

ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΒΡΕΦΟΥΣ.

Ἡ ΑΝΑΤΡΟΦΗ ἐνὸς βρέφους εἶναι καὶ λέγεται καλὴ, ὅταν ἡ μήτηρ ἐξεύρῃ νὰ τὸ περιθάλπῃ, δίδουσα εἰς αὐτὸ τὸ γάλα εἰς τακτικὰς ὥρας, καθαρίζουσά το συνεχῶς, καὶ ἔχουσα αὐτὸ εἰς σπάργανον ελαφρὰ καὶ καθαρὰ πάντοτε. Πολλοὶ συνειθίζουσιν νὰ δίδωσιν εἰς τὰ βρέφη διάφορα καθαρήγια ἰατρικὰ εὐθὺς μετὰ τὴν γέννησιν· πολλοὶ ἰατροὶ τὰ διορίζουσιν διὰ νὰ καθαρίσωσι τὰ ἔντερα τῶν ἀπὸ τὸ μηκόνιον. Ταῦτα ὅμως, ἂν δὲν βλάπτωσι, δὲν προξενοῦν καὶ κάμειαν ὀφέλειαν· ἔπειτα, εἶναι καὶ ἐν ἀπὸ τὰ οὐσιώδη τῆς ἀνατροφῆς νὰ μὴ συνειθίζεται ὁ στόμαχος τῶν παιδῶν ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀρχὴν τῆς γεννήσεως των εἰς τὰ ἰατρικὰ. Τὸ πρῶτον γάλα τῆς μητρὸς εἶναι ἱκανὸν νὰ κάμῃ τὴν αὐτὴν ἐνεργειαν· ἀς λάβωμεν εἰς παράδειγμα αὐτὰ τὰ ἄλογα ζῶα, τῶν ὁποῖων ἡ πρώτη τροφή δὲν διαφέρει ποσῶς ἀπὸ τὴν τῶν βρεφῶν· καὶ ἂν δὲν εὐχαριστῆται τις εἰς τούτο, ἀς παρατηρήσῃ τὰ βρέφη τῶν χωρικῶν, τὰ ὁποῖα ἀφίονται εἰς τὴν διακρίσιν τῆς φύσεως.

Περὶ δὲ τοῦ τρόπου, με τὸν ὁποῖον σπαργανοῦνται κοινῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ βρέφη, ὅσα καὶ ἂν εἴπῃ τις κατ' αὐτοῦ, εἶναι ὀλίγα ὡς πρὸς τὴν προξενωμένην βλάβην. Μόλις ἐξερχεται τὸ βρέφος ἐκ τῆς κοιλίας τῆς μητρὸς, καὶ ἀμέσως βάλλεται εἰς τὰ δεσμά ὡς ἄλλος καταδικος· δεσμεύεται χεῖρας καὶ πόδας με ταινίας δυνατὰς, τυλιττόμενον εἰς σπάργανον τόσον πολλὰ καὶ βαρῆα, ὥστε μόλις δύναται τις νὰ εἴπῃ, βλέπων αὐτὸ, ὅτι εἶναι ὄν ἐμψυχον. Καὶ ταῦτα, εἴτε χριμῶν, εἴτε θέρους ὑπόσχη! Ὁ ἄνθρωπος, λέγει εἰς τῶν φιλοσόφων, φαίνεται ὅτι δὲν εὐχαριστῆται νὰ ἦναι κατώτερος τοῦ Πλάστος τῶν ὄντων· ἀλλὰ ζητεῖ νὰ φανῇ ἀνώτερος αὐτοῦ, καὶ διὰ τούτο θέλει νὰ κάμῃ τὴν μηλέαν νὰ καρποφορῇ κυδῶνια, καὶ τὴν κυδῶνιαν μήλα. Μὴ εὐχαριστοῦμενος νὰ βλέπῃ τὸν ἄνθρωπον γεννημένον ἐλεύθερον κατὰ τὰ μέλη, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ζῶα, δεσμεύει αὐτὸν διὰ νὰ μὴ κινήται· ὁ δὲ λόγος εἶναι διὰ νὰ γίνεται δυνατὸς! ἔπρεπεν ὅμως νὰ δοκιμάσῃ τις πρῶτον τούτο εἰς τὰ ζῶα, ἢ γρουν,

σφυλάκια, κατὰ, καὶ ἄλλα ὅμοια, διὰ νὰ παρατηρήσῃ τὴν διαφορὰν.

Τὰ ἐκ τῆς δεσμεύσεως προερχόμενα κακὰ εἶναι ἄπειρα· ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος γίνεται δύσκολος, ἡ ἀδύνη διαπνοὴ ἐμποδίζεται· ἐκ τούτου τὰ ἐξανθήματα, τὰ οἰδήματα εἰς τοὺς ἀδένας, ἡ διάρροια, οἱ πόνοι τῆς κοιλίας, ἡ ἀτροφία, ὁ μαρασμὸς, κτλ. Καὶ πολλοὶ δὲ μίτηρες πλακόνουν τὰ νήπια των διὰ τὴν κατὰ τέχνην δεσμεύσιν. Ἐάν αἱ χεῖρες τῶν παιδῶν ἀφίονται ἐλεύθεραι, ἢ οὐδὲν ὅπως, ἢ σπανίως καὶ δυσκόλως, ἤθελαν συμβαίνειν τὰ τοιαῦτα κακὰ.

Ἐπειδὴ, ὡς εἶπαμεν, ἡ καθαριότης συμβάλλει πολὺ εἰς τὴν ὑγίαν τῶν βρεφῶν, ἐπόμενον εἶναι, ὅτι τὰ μετριῶς θερμὰ λουτρά γινόμενα ἐνίοτε με ἄπλοῦν ὑδρῶν ἀποκαθίστανται ὄχι ὀλίγον ὀφέλιμα· οὕτως ἀπαλλάττονται τὰ βρέφη ἀπὸ διαφόρων ἀσθενείας, καὶ δὲν πάσχουν δεινῶς εἰς τὴν ἄδοντοφυίαν.

Ἄν πρέπει δὲ νὰ ἀποσιωπήσωμεν καὶ ἐν ἄλλο κακόν, τὸ ὁποῖον προξενεῖται εἰς τὰ βρέφη διὰ τῆς χρήσεως τῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων. Βεβαρυμένη ἡ μήτηρ ἢ ἡ τροφὸς ἀπὸ τὰς συχνὰς φωνὰς καὶ τῆς κλαυθμοῦ τοῦ παιδὸς, τὸ μεθύει ποτὲ μὲν με τὴν θηριακίην, ποτὲ δὲ με ἄλλα ἀρώματα καὶ με γλυκύσματα μεθυστικά, ἐμπεριέχοντα ὑπνον· πρῶγμα, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὴν ὑγίαν καὶ τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος ὀλέθριον. Τὰ ναρκωτικά ἀμβλύνουσιν τὰ νεῦρα, ἀδυνατίζουν τὸν ἐγκέφαλον, καὶ προξενοῦν ἐκ τούτου γενικὴν ἀτονίαν.

Ἀπλῆ λοιπὸν σπαργάνωσις, καθαριότης, καὶ τὸ γάλα τῆς μητρὸς, τακτικῶς διδόμενον, εἶναι τὰ συστατικά τῆς πρώτης ἀνατροφῆς τῶν βρεφῶν.—Π. ΖΩΝΤΑΝΟΣ.

Ταύτας καὶ ἄλλας πολλὰς ἀξιολόγους παραγγελίας δίδει ὁ κύριος Ζωντανὸς εἰς τὸ περὶ Ἀνατροφῆς Κορασίων πόνημά τῆς. Εὐχόμεθα δὲ ν' ἀκολουθῶσιν αὐτὰς αἱ Ἑλληνίδες μίτηρες υἰλλον παρὰ τὰς συμβουλὰς γυναικῶν τινῶν, ἀγαθῶν μὲν ἴσως, πλὴν ὄχι βέβαια πολυμαθῶν, αἱ ὁποῖαι ἄλλο δὲν κάμουν, ὡς λέγει πάλιν ὁ κύριος Ζωντανός, 'εἰμὶ νὰ χαράττωσι συνεχῶς με τὸν ξυρὸν τὴν ἐπιδερμίδα τῶν βρεφῶν, νὰ τὰ κατεμπλαστρόνωσι με διάφορα ἀρωματισμένα ἐμπλαστρα, νὰ τὰ κατατιρανῶσι με διάφορα πυρῶδη φάρμακα, καὶ νὰ τὰ ἀποπέμπωσι εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν.'

ΚΑΛΟΝ ΑΝΤΙ ΚΑΚΟΥ.

ΓΗΡΑΛΕΟΣ τις, ὀνομαζόμενος Γεῦότης, γέννημα καὶ θρόμμα τῆς Μασσαλίας, ἐπεσώρευσε πλοῦτην μεγάλην διὰ τῆς πλέον ἐπιπόνου βιομηχα-

νίας ἢ τῆς ἀστυροπάτης ἐγκρατείας. Ὅσακις ὁμοῦς ἐφαίνετο εἰς τὰς ὁδοὺς, εἰδὼκεν αὐτὸν ὁ ὄχλος μὲν κατὰρας ἢ περιφρονητικὰς κραυγὰς. Εἰς τὴν διαθήκην του εὐρέθησαν οἱ ἐξῆς λόγοι· *Παρατηρήσας* νηπιόθεν ὅτι πάσχον πολὺ τῆς *Μασσαλίας* οἱ πένητες ἀπὸ ἑλλειψιν καλοῦ ὕδατος, τὸ ὁποῖον δύναται μόνον ν' ἀγορασθῆ ἀκριβώτατα, ἐκοπίασα ἰλαρῶς ὄλην μου τὴν ζωὴν, νὰ τοῦς προμηθεύσω τὸ μέγα τοῦτο ἀγαθόν· ὅθεν διατάσσω νὰ ἐξοδευθῆ ὄλη μου ἢ περιουσία εἰς οἰκοδομὴν ὑδραγωγείου πρὸς χρῆσιν αὐτῶν.

Αἱ ἐκδόσεις μὲν δὲν ἔλειψαν νὰ μοῦ γεννήσωσι καὶ ἐχθροὺς, ὀλίγως τινὰς σχολαστικούς, ἐνωμένους μὲ ὄχι πολλοὺς τοῦ ἱερατικοῦ τάγματος, οἱ ὁποῖοι μὲ κατεπόλεμισαν ἀγρίως, ὡς καινοτόμοι ὄχι μόνον εἰς τὰ περὶ παιδείας, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν μου τὴν θρησκείαν. Μετανοῶ τώρα, ὅτι τοῦς ἀντεπολέμησα κ' ἐγὼ· φρονιμώτερα ἦθελα πράξειν, ἂν ἀκολοῦθα τὸ σοφὸν παράγγελμα τοῦ Ἐλικτήτου, «*Ἐδοξεν αὐτῷ· Πρὶν ἐπιχειρήσῃ τις νὰ συμβουλευῆ διόρθωσιν ἔργων στραβῶν, πρέπει νὰ προβλέπῃ καὶ τὸν μέλλοντα ἀπαραιτήτως πόλεμον ἀπὸ τοῦς ὄσων ἢ τιμῆ ἢ εὐτυχία κρέμεται καὶ τρέφεται ἀπὸ τὰ στραβά· ἢ ἀντὶ νὰ ἐλπίσῃ προᾶγμ' ἀδύνατον, εἰρήνην, ἀπ' αὐτοῦς, χρεωστέ ν' ἀκολοῦθῃ τὸ ἔργον του ἀτάραχα, ἀρνούμενος εἰς τὴν εὐνοίαν τῶν ὠφελιμῶν ἀπ' αὐτό.*—ΚΟΡΑΗΣ.

ΠΕΡΙ ΕΤΟΥΣ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ ἥλιος τελειώνει τὴν ὁδοπορίαν του διὰ μέσου τῶν δώδεκα σημείων τοῦ Ζωδιακοῦ, περιλαμβάνει 365 ἡμέρας, 5 ὥρας, 48 λεπτά, καὶ 48 δευτέρα· ὅθεν ὀνομάζεται τὸ ΦΥΣΙΚΟΝ, ΗΛΙΑΚΟΝ, ἢ ΤΡΟΠΙΚΟΝ ἔτος. Ζωδιακὸς δὲ λέγεται ὁ φανταστικὸς κύκλος, ὁ γινόμενος ἀπὸ τὸν ἥλιον εἰς τοὺς οὐρανοὺς κατὰ τὸ δωδεκάμηρον διάστημα.

ΑΣΤΕΡΕΙΟΝ ἔτος εἶναι ὁ καιρὸς, ὅστις παρέρχεται ἐκ τῆς διαβάσεως τοῦ ἥλιου ἀπὸ ἰδιαίτερον τινὰ ἀπλανῆ ἀστέρα μέχρι τῆς εἰς αὐτὸν πάλιν ἐπιστροφῆς του· εἶναι δὲ ἀκριβῶς εἴκοσι λεπτά ἢ εἰκοσιεννέα δευτέρα μακρότερον τοῦ Φυσικοῦ ἢ Ἡλιακοῦ ἔτους.

Τὸ ΣΕΛΗΝΙΑΚΟΝ ἔτος σύγκειται ἀπὸ δώδεκα Σεληνιακῶν Μηνῶν, ἦτοι τὸ χρονικὸν ἐκεῖνο διάστημα, κατὰ τὸ ὁποῖον περιᾶ ἢ σελήνη διωδεκάκις διὰ μέσου τῶν διαφορῶν αὐτῆς φάσεων, ἢ μεταβολῶν.

Τὸ ΚΟΙΝΟΝ, ἢ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ἔτος, τὸ εἰς χρῆσιν μεταξὺ τῶν φωτισμένων ἐθνῶν, περιέχει 365

ἡμέρας κατὰ τρία διαδοχικὰ ἔτη· ἀλλ' εἰς ἑκατόν τεταρτον ἔτος, καλεῖται ΔΙΣΕΚΤΟΝ, παρεντίθεται ἡμέρα ἐμβόλιμος, ἢ πρόσθετος, γινουμένη ἀπὸ τὰς πέντε ὥρας καὶ τὰ τεσσαράκοντα ἐννέα λεπτά, τὰ χαρόμενα εἰς ἑκαστον τῶν τεσσάρων ἐτῶν, τῶν ἀπὸ ἐν εἰς ἄλλο δίσεκτον ἔτος. Ἐπενόησε δὲ τὸ σχέδιον τοῦτο ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ, ἢ Σωπιγένης, ὁ Αἰγύπτιος μαθηματικὸς, ὅστις ἐβοήθησεν αὐτὸν εἰς τὸ νὰ διορθώσῃ τὸ μνηολόγιον. Ἡμεῖς μὲν βάλλομεν τὴν πρόσθετον, ἦτοι ἐμβόλιμον, ἡμέραν εἰς τὸ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου, ὅστις ἀκολοῦθως, κατὰ τὸ δίσεκτον ἔτος, σύγκειται ἀπὸ 29 ἡμέρας, κοινῶς δὲ ἀπὸ 28. Ὁ Καῖσαρ ὁμοῦς ἐβάλλεν αὐτὴν εἰς τὸν μῆνα τοῦ Μαρτίου, μετρῶν τὴν ἑκτὴν ἡμέραν τῶν Καλενδῶν τοῦ μηνὸς αὐτοῦ δις· ὅθεν ἢ καλεῖται Μῆν Δίσεκτος, ἀπὸ Δίς ἢ Ἐκτος, ἦγαν, Μῆν ἔχων δις τὴν ἑκτὴν ἡμέραν. Κατὰ τοῦ Γρηγορίου ὁμοῦς τὴν ἀλλοίωσιν, τὸ τέταρτον ἔτος, πίπτει εἰς τὸ τέλος ἑκατονταετηρίδος, δὲν εἶναι δίσεκτον, πλην ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑκατοντάδων ἦναι πολυπλάσιος τοῦ τεσσαρα, ἦτοι, ἂν ἐμπορῆ νὰ διαιρηθῆ ἀπὸ τεσσαρα χωρὶς ὑπόλοιπον. Οὕτω, 1600 ἦτο δίσεκτον ἔτος· 1700 καὶ 1800 δὲν ἦσαν· 2000 θελεῖ εἶσθαι.

Κατὰ διαφοροὺς τρόπους ἐπεχειρήσαν διαφορά ἐθνη ἀρχαῖα νὰ λογαριάσωσι τὸν καιρὸν ἀπὸ τὸν δρόμον τοῦ ἥλιου ἢ τῆς σελήνης· ἀλλ' ἐυρίσκοντες ὅτι αἱ τῶ καιρῶ ὑποδιαίρεσεις τῶν δὲν ἀνταπεκρίνοντο μὲ τῶς εἰρημένους δρόμους, ἐδιώρισαν, πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως, νὰ παρεμβάλλωνται ἡμέραι τινὲς ἑκτακτοί. Τὸ Αἰγυπτιακὸν ἔτος (ὡς τὸ μεταχειρίζεται ὁ Ἡτολεμαῖος) ἐσύγκειτο ἀπὸ 365 ἡμέρας, αἵτινες ἐδιαίρωντο εἰς δώδεκα μῆνας, τριάκοντα ἡμερῶν, σιμὰ πέντε ἐμβολίμων ἡμερῶν εἰς τὸ τέλος. Τὸ Αἰγυπτιακὸν Φυσικὸν ἔτος ἐλογαριάζετο ἀπὸ μιᾶς ἡλιακῆς ἀνατολῆς τοῦ ἀστέρος Σειρίου, μέχρι τῆς ἀκολουθίου.

Κατὰ τὸν κανονισμὸν τοῦ Σόλωνος, τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν ἔτος ἦτο σεληνιακόν, καὶ ἐσύγκειτο ἀπὸ δώδεκα μῆνας, ἑκαστον περιέχοντα τριάκοντα καὶ εἰκοσιεννέα ἡμέρας, ἐναλλάξ· εἰς πᾶσαν δὲ δεκαεννέα ἐτῶν περιόδον, τὸ τρίτον, πέμπτον, ὄγδοον, ἐνδέκατον, ἐκκαίδεκατον, καὶ δέκατον ἔννατον, εἶχαν μῆνα ἐμβόλιμον· ὥστε αἱ Νεαὶ Σελήναι καὶ αἱ Πανσελήνοι νὰ ἐπανέρχωνται εἰς τοὺς αὐτοὺς καιροὺς τοῦ ἔτους.

Τὸ ἀρχαῖον Ἰσραϊτικὸν ἔτος ἦτον ὁμοῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ· ἐκτὸς ὅτι ἐσυμβιβάζετο μὲ τὸ ἡλιακὸν ἔτος διὰ τῆς προσθήκης ἐνδεκα, καὶ κάποτε δώδεκα ἡμερῶν, εἰς τὸ τέλος· ἢ ἐμβολίμου μηνὸς, ὅταν ἦτο χρεῖα. Τὸ νεώτερον Ἰουδαϊκὸν ἔτος σύγκειται γενικῶς μὲν ἀπὸ δώδεκα

σεληνιακῶν μῆνας, ἀλλ' ἐνίοτε ἀπὸ δεκατρεῖς, ἦγουν, ὅταν ἐμβάλλεται μῆν ἐμβόλιμος.

Τὸ Τουρκικὸν ἔτος σύγκειται ἀπὸ δώδεκα σεληνιακῶν μῆνας, τριάκοντα καὶ εἰκοσιεννέα ἡμερῶν, ἐναλλάξ· κάποτε δὲ, ἀπὸ δεκατρεῖς.

Τὸ ἀρχαῖον Ῥωμαϊκὸν ἔτος, ὡς ἐσπερώθη ἀπὸ τὸν Ῥωμύλον, ἦτο σεληνιακόν· ἀλλὰ περιεῖχε μόνον δέκα μῆνας, οἵτινες ἦσαν ἄτακτοι, ἢ περιελάμβαναν ὅλας ὁμοῦ 304 ἡμέρας· δηλαδή, πεντήκοντα ἡμέρας ὀλιγώτερον τοῦ ἀληθῆς σεληνιακοῦ ἔτους, καὶ ἐξήκοντα μίαν ἡμέραν ὀλιγώτερον τοῦ ἡλιακοῦ. Ὁ Ῥωμύλος ἐπρόσθεσε τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν ἡμερῶν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους. Ὁ δὲ Νουμᾶς Πομπίλιος ἐπρόσθεσε δύο μῆνας, κάμων τὸ ἔτος νὰ συνίσταται ἀπὸ 355 ἡμέρας· οὕτω αὐξάνων μὲν τὸ σεληνιακὸν ἔτος μίαν ἡμέραν, στερῶν δὲ τὸ ἡλιακὸν ἀπὸ δέκα. Ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ, εἰς τὸ διάστημα τῆς τρίτης αὐτοῦ ὑπατείας, καὶ ἐνῶ ἦτον Ἄχρος Ἀρχιερεὺς τῆς Ῥώμης, ἀνευρόρωσε τὸ μνηολόγιον· κανονίσας τοὺς μῆνας κατὰ τὸ παρὸν αὐτῶν μέτρον, καὶ προσθέσας ἡμέραν ἐμβόλιμον κατὰ τετραετίαν εἰς τὸν μῆνα τοῦ Φεβρουαρίου· ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὸς ἐδολοφονήθη, πρὸ τοῦ νὰ βάλῃ εἰς ἐντελῆ ἐνέργειαν τὸ σχέδιόν του, ὁ αὐτοκράτωρ Αὐγυστος ἐτελείωσε ἢ ἐσπερώσεν ὅτι εἶχεν ἀρχίσειν ὁ συγγενὴς του. Καὶ τὸ Ἰουλιανὸν ὁμοῦ ἔτος, συγγεῖμετον ἀπὸ 365 ἡμέρας καὶ 6 ὥρας, ἦτον ἔτι ἐσφαλμένον· διότι εὐρέθη ἐνδεκα λεπτά ὑπὲρ τὸ δέον μακρόν, τὰ ὁποῖα εἰς 131 ἔτη ἦθελαν ἐξισωθῆν μὲ μίαν ἡμέραν· ἀκολοῦθως ἔγινε καὶ ἄλλη διόρθωσις τοῦ μνηολογίου ἀπὸ τὸν Πάπαν Γρηγόριον, κατὰ τὸ 1582. Ἀπέκοψεν ἡμέρας δέκα, ὀνομάσας δεκάτην πέμπτην τὴν πέμπτην τοῦ Ὀκτωβρίου. Τὴν ἀλλοίωσιν τῆς μνηολογίας ταύτην ἐδέχθησαν βαθμῶδον αἱ διάφοροι χώραι τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἡπείρου· ἀλλ' εἰς τὴν Ῥωσσίαν, τινὰ μέρη τῆς Ἑλβετίας, εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἢ γενικῶς εἰς τὰς χώρας τῆς Ἀνατολῆς, φυλάσσεται ἀκόμη ἢ παλαιὰ μνηολογία.

Μόνον κατὰ τὸ 1752 ἐδέχθη τὸ Γρηγοριανὸν σχέδιον ἢ Σύγκλητος τῆς Ἀγγλίας, νομοθετήσασα νὰ παραλειφθῶσι τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐνδεκα ἡμέραι—τόσον ἰσχύουν αἱ προλήψεις μεταξὺ ἢ τῶν πλέον φωτισμένων ἐθνῶν! Τὸ 1700 ἢ 1800, τὰ ὁποῖα ἦσαν κυρίως δίσεκτα, παρελειφθῆ ἢ ἐμβόλιμος ἡμέρα· ὅθεν ἢ μεταξὺ τῆς παλαιᾶς ἢ νέας μνηολογίας διαφορά εἶναι τώρα ἡμέραι δώδεκα.

Τοῦ ἔτους ἢ ἀρχὴ δὲν ἐστάθη κατ' οὐδένα τρόπον ἢ αὐτὴ εἰς διαφορῶς αἰῶνας καὶ χώρας. Οἱ Χαλδαῖοι, οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, εἰς ὅλας τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις, ἤρχιζαν αὐτὸ

κατὰ τὴν μετοπωρινὴν ἰσημερίαν. Τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἔτος μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων, τὸ κοινὸν ἔτος τῶν Περσῶν, καὶ τὸ τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τοῦ Ῥωμύλου, ἤρχιζαν τὴν ἀνοιξιν—τρόπος ἀκολοῦθως ἐτι εἰς πολλὰς τῶν Ἰταλικῶν Πολιτειῶν. Καὶ αἱ δύο ἰσημερίαι, ὡς καὶ τὸ θερινὸν ἡλιοστάσιον, ἦσαν ἑκαστον ἀρχὴ ἔτους εἰς τινὰς τῶν πολιτειῶν τῆς Ἑλλάδος. Τὸ Ῥωμαϊκὸν ἔτος, ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Νουμᾶ, ἤρχιζε τὰς Καλένδας τοῦ Ἰανουαρίου· οἱ Ἀραβες καὶ οἱ Τούρκοι λογαριάζον ἀπὸ τὴν δεκάτην ἑκτὴν τοῦ Ἰουλίου· ὁ Χριστιανικὸς κλήρος τῶν πλειοτέρων ἐθνῶν ἤρχιζε πρότερον τὸ ἔτος κατὰ τὴν εικοστήν πέμπτην τοῦ Μαρτίου*. Τὴν μέθοδον ταύτην ἠκολούθησαν εἰς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν γενικῶς καὶ εἰς τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις, μέχρι τοῦ 1752· ἐκ τῆς ὁποίας ἐποχῆς ἀρχίζει ὁ πολιτικὸς αὐτῆς χρόνος τὴν πρώτην τοῦ Ἰανουαρίου, πλην εἰς ὀλίγας τινὰς περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἀρχίζει ἐτι τὴν ἡμέραν τοῦ Ἐυαγγελισμοῦ, ἢ τὴν εικοστήν πέμπτην τοῦ Μαρτίου.

Ἡ Ῥωσσικὴ κυβέρνησις δὲν ἤρχισε νὰ λογαριάσῃ ἀπὸ Χριστοῦ Γεννήσεως παρὰ ἐπὶ τοῦ Μεγάλου Πέτρου, εἰς τὸ 1725· ἢ πρότερα δ' αὐτῶν συνήθεια ἦτο νὰ μετροῦσιν ἀπὸ κτίσεως Κόσμου.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΤΟΤ ΔΕΚΑΤΟΤ ΑΙΩΝΟΣ.

ΠΟΤΕ δὲν εὐρέθησαν ἦδη τόσον ἀντικείμενα εἰς τὰ τῆς πρώτης Ἐκκλησίας, ὅσον τὰ ἐπικρατοῦντα εἰς τὴν Ἰταλίαν, Γαλλίαν, ἢ σχεδὸν εἰς ὄλην τὴν Εὐρώπην, κατὰ τὸν δέκατον αἰῶνα. Οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ ἐσπούδαζαν τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ἢ ἐκοπίαζαν συνεχῶς νὰ διδασκῶσιν αὐτὸν καλῆτερα μὲ τὴν ἀνάγνωσιν ἢ μελέτην· ἢ φιλανθρωπία ἐνεψύχονε, καὶ ἐντελῶς ἤγονεν αὐτοὺς. Ἐξ ἐναντίας, εἰς ἐκεῖνον τὸν δυστυχεῖ αἰῶνα δὲν ἦτον ἄλλο τι παρὰ μόνον ἀμάθεια ἢ διχοστασία. Τὸ περισσώτερον μέρος τῶν λαϊκῶν δὲν ἤξευραν νὰ διαβάσωσι, καὶ δὲν εἶχαν βιβλία. Οἱ πλοῦσοι, ἂν εἶχαν τινὰ βιβλία παλαιὰ, τὰ ἐθεώρουν ὡς μαργαρίτας, καὶ δὲν ἤδύνατο νὰ τὰ καταλάβωσι, διότι ἦσαν γεγραμμένα Λατινιστί, εἰς γλῶσσαν δηλαδή, ἣτις πλέον δὲν ὠμιλεῖτο. Ἄν ἐσυνείθιζαν ἀκόμη νὰ γράφωσιν εἰς τὴν ἀπλὴν διάλεκτον. Ἡ ἀκολουθία καὶ ἡ δημοσιος ἀνάγνωσις ἐγίνοντο εἰς τὴν ἐκκλησίαν Λατινιστί, ἢ σπανίως ἐξηγοῦντο. Οἱ ἐπίσκοποι ἐκήρυτταν ὀλίγον, ἢ οἱ ἄρχοντες, κεκλεισμένοι καθεῖς εἰς τὸ φρούριόν του, εὐχαριστοῦντο εἰς τὴν ἀκολοῦθίαν

* Ἡ Ῥωμιαῖκή Ἐκκλησία ἤρχιζεν ἀπὸ τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὴν πανσέληνον τὴν συμβαινῶσαν ὕστερον ἀπὸ τὴν εαρινὴν ἰσημερίαν· ἢ, ἂν ἡ πανσέληνος ἐτύχαινε Κυριακὴν, τὸ νέον ἔτος ἤρχιζε κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν.

των πλεισίον μοναστηρίων, ἢ εἰς τὴν κατά μέρος λειτουργίαν τῶν παρεκκλησίων των.

Ὅλος ὁ κόσμος ἦσαν τότε Χριστιανοί, εἰς τρόπον ὥστε τὸ νὰ ἦναι τις τοιοῦτος εφάινετο φυσικὸν πρᾶγμα· καὶ τὸ αὐτὸ ἄνθρωπος καὶ Χριστιανός. Τὸ ὄνομα λοιπὸν δὲν ἦτο πλέον χαρακτηριστικόν, ἢ ἠδύνατό τις νὰ ζητήσῃ ἕνα Χριστιανὸν εἰς τὸ μέσον τῆς ἐκκλησίας, καθὼς ὁ Διογένης ἐζητεῖ ἕνα ἄνθρωπον εἰς τὸ μέσον τῆς δημοσίου ἀγορᾶς. Οἱ Χριστιανοὶ δὲν διέφεραν σχεδὸν ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους καὶ ἀπὸ τοὺς ἀπίστους κατὰ τὰς ἀρετὰς ἢ κακίας, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὰς τελετὰς, αἱ ὁποῖαι δὲν κάνουν τοὺς ἀνθρώπους καλλήτερος.

Ἦρπει μὲ ὄλον τοῦτο νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἡ δύναμις τοῦ Ἐθαγγελίῃ θανασιῶς εφανερώθη, εἰς τοὺς δυστυχιστοτέρους καιροὺς. Μὲ ὄλην τὴν τότε κυριεύσαν ἀμαθειαν, ὄλος ὁ κόσμος ἐγνώριζαν καὶ ἐλάτρευαν ἕνα Θεόν, μόνον Ἀμιμοζῶν τοῦ παντός, καὶ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, Σωτῆρα πάντων τῶν ἀνθρώπων. Ὅλοι ἐπίστευαν μίαν κρίσιν, καὶ μίαν ἄλληλιν ζωὴν· ὅλαι αἱ μεγάλαι ἀρχαὶ τῆς ἡθικῆς ἦσαν ἀναντίρρητοι, ἢ εἰς ὅλας ἐγνωσμένοι· ἐνῶ εἰς τὴν καλλίστην κατάστασιν τῆς πάλας Ἑλλάδος δὲν ἔπαιναν νὰ φιλονεικῶσι περὶ τούτων οἱ φιλόσοφοι.—ΦΛΕΥΡΙΟΣ, μετὰφρ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΜΕΣΙΚΟΥ.

Ο ΟΛΛΑΝΔΟΣ ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ ΚΑΙ Η ΓΕΡΜΑΝΗ ΚΑΛΥΒΙΤΙΣ.

Το ἐπόμενον ἀξιόλογον ἀνέκδοτον ἐδημοσιεύθη πρῶτον εἰς Γερμανικὸν τι πόνημα.

Εἰς μικρὰν τινα κοινότητα, πέντε μίλια ἀπέχουσαν τῆς Πετρούπολεως, ἐκατοικοῦσε πτωχὴ τις Γερμανή. Μόνον αὐτῆς κτήμα ἦτο μικρὰ τις καλύβη, καὶ μόνος πόρος ζωῆς αἱ ἐπισκέψεις, τὰς ὁποίας τὴν ἔκαιναν πλοίαρχοι ὑπάγοντες εἰς τὴν Πετρούπολιν. Μίαν ἑσπέραν, ἀφοῦ δειπνήσαντες εἰς τὸν οἶκόν της διάφοροι Ὀλλανδοὶ πλοίαρχοι ἀνεχώρησαν, εὐρήκεν ὑπὸ τὴν τράπεζαν ἐσφραγισμένον σάκκον ἀργυρίου. Δὲν ἀμφίβαλλε μὲν ὅτι ἀφέθη ἀπὸ τινος τῶν πλοίαρχων· ἀλλ' εἶχαν ἐκπλεύσειν, καὶ, ἐπειδὴ ὁ ἄνεμος ἦτον οὖριος, δυσκόλως ἤθελαν ἐπιστρέψαι. Ἡ καλὴ γυνὴ ἀπέθηκε τὸν σάκκον, μὲ σκοπὸν νὰ τὸν φυλάτῃ ἕως νὰ ζητηθῇ. Ἀλλ' ἐπτά ἔτη ἀκέραια παρήλθαν, ἢ κανεὶς δὲν τὸν ἐζητήσε· μολονότι δὲ πολλάκις παρεκινεῖτο ἢ πτωχὴ ἀπὸ ἐνδειαν νὰ μεταχειρισθῇ τὰ περιεχόμενά του, αἱ καλά της ὅμως ἀρχαὶ ὑπερῆσαν, καὶ εἰμειν ἀνέγγικτος.

Μίαν ἑσπέραν ἐσάθησαν πάλιν εἰς τὸν οἶκόν της πλοίαρχοι τινὲς διὰ νὰ δειπνήσωσι. Τρεῖς

αὐτῶν ἦσαν Ἄγγλοι, ὁ δὲ τέταρτος Ὀλλανδός. Ἐνῶ εἰσινωμιλοῦσαν περὶ διαφόρων ὑποθέσεων, εἰς αὐτῶν ἠρώτησε τὸν Ὀλλανδὸν, ἂν εἶχε ποτὲ ἀρχίτερα ἐπισκεφθῆν τὴν κοινότητα ἐκείνην. Ἐβραία, ἀπεκρίθη· ἡ κοινότης αὐτῆ μου μὲν ἀνεξάλειπτος εἰς τὴν νῆμιν, ἐπειδὴ ἔχασα ἐδῶ ἑπτακόσια ρούβλια. Κατὰ ποῖον τρόπον; Ἐἰς μίαν ἀπὸ τὰς τάλαιπώρους ταύτας καλύβας ἐλησμόνησα πρὸ τινῶν χρόνων σάκκον ρουβλίων. Ἦτον ὁ σάκκος ἐσφραγισμένος; ἠρώτησεν ἡ καλὴ γυναῖκα. Μάλιστα, μάλιστα, ἐσφραγισμένος ἦτο, ἢ μὲ ταύτην τὴν σφραγίδα, ἣτις κρεμεται ἀπὸ τὴν ἀλυσίδα τοῦ ὄρολογίου μου. Πάραυτα ἐγνώρισε τὴν σφραγίδα ἡ γυνή. Καλὰ λοιπὸν, εἶπε, δι' αὐτῆς ἐμπορεῖς νὰ ἀναλάβῃς τὰ χαμένα. Νὰ τὰ ἀναλάβω, μήτερο! Ὁχι, ὄχι, ἐγγράσα, καὶ γνωρίζω τὸν κόσμον καλλήτερα· οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶναι τόσον τίμιοι· εἰτα, εἶναι τώρα ἐπτά χρόνοι ἀφοῦ ἔχασα τὸ ἀργύριον· μὴν εἶπῃς τίποτε πλέον περὶ αὐτοῦ· μὲ κάνει πάντοτε πολὺ μελαγχολικόν. Ἐν τῇ μεταξὺ, ἐβῆκεν ἡ γυνή, καὶ πάραυτα ὑπέστρεψε μὲ τὸν σάκκον. Ἰδοὺ, εἶπεν, ἡ τιμιότης δὲν εἶναι τόσον σπανία, ὅσον φανταζέσασαι· ἐρρήψε δὲ τὸν σάκκον ἐπάνω εἰς τὴν τράπεζαν.

Οἱ ξένοι ἐθαύμασαν, ἢ ὁ κύριος τοῦ σάκκου, ὡς ἦτον ἀκόλουθον, ἐνρηστήθη πολλά. Ἐπίασε τὸν σάκκον, ἔσχισε τὴν σφραγίδα, ἐβάλεν ἐν ρούβλιον (περίπε ἐν τάλλαρον), καὶ τὸ ἔβαλεν ἐπὶ τῆς τραπέζης διὰ τὴν ξενοδόχον, εὐχαριστῶν συγχρόνως διὰ τὸν κόπον της. Οἱ τρεῖς Ἄγγλοι ἐξεπλάγησαν, ἢ ἠγανάκτησαν εἰς τὴν προσφραγεῖσαν οὐτιδανὴν ἀνταμοιβήν, τὸν ἐπέπληξαν δὲ αὐστηρά. Ἡ δὲ γυναῖκα εἶπεν ὅτι δὲν ἀπαιτοῦσεν ἀνταμοιβήν, διότι ἀπλῶς ἔκαμε τὸ χρέος της, ἢ παρεκάλεσε τὸν Ὀλλανδὸν νὰ ἐπάσῃ ὁπίσω καὶ τὸ ἐν αὐτοῦ ρούβλιον. Ἀλλ' οἱ Ἄγγλοι ἐπέμειναν εἰς τὸ νὰ γένη τὸ δίκαιον. Ἡ γυνή, εἶπαν, ἐφέρεθι εὐγενῶς, καὶ ἠρπει νὰ ἀνταμειφθῇ. Ἐσυμφώνησε, τέλος πάντων, ὁ Ὀλλανδός νὰ δώσῃ ἑκατὸν ρούβλια· ἐμετρήθησαν δὲ, καὶ ἐχαρίσθησαν εἰς τὴν γυναῖκα, ἣτις ἀνταμειφθῆ οὕτω πλουσιοπάροχα διὰ τὴν τιμιότητά της.

ΑΓΕΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΓΑΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ.—Τὰ ἐτήσια εἰσαγόμενα τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας ἀπὸ 1698 ἕως 1701 ἤξίζαν, κατὰ μέσον ὄρον, £5,569,952· ἀπὸ 1749 ἕως 1755 ἤξίζαν £8,211,346· ἀπὸ 1784 ἕως 1792 ἤξίζον £17,716,752· εἰς τὸ 1802, £31,442,318· καὶ ἀπὸ 1816 ἕως 1822, £34,921,538. Τὰ δὲ κατὰ μέσον ὄρον ἐτήσια ἐξαγόμενα, δι' ἐκάστην τῶν αὐτῶν τοῦ χρόνου περιόδων, ἤξίζαν £6,449,594· £12,220,974· £18,621,942· £41,411,966· καὶ £53,126,195.

ΒΛΑΒΑΣ τινὰς ἐνδέχεται νὰ προσεγγίσωσιν αἱ ἐπιστήμαι εἰς τὰ ἀπαιδέυτα ἔθνη· τὴν δοξοφορίαν, παραδείγματος χάριν, ἣτις συμβαίνει μάλιστα εἰς τὴν ἄλειφον νεότητα. Εἰς τὴν φωτισμένην Εὐρώπην, οἱ νέοι, ἐπειδὴ γεννῶνται καὶ ἀνατρέφονται εἰς τὰ φῶτα, ζῶσι ἢ ἀνατρέφονται μετὰ σοφῶν ἀνδρῶν, ἐπειδὴ ἢ αὐτοὶ οἱ ἰδιῶται εἶναι ὁποσδήποτε φωτισμένοι, ὀλίγον κίνδυνον τρέχουν, διδασκόμενοι τὰς ἐπιστήμας, νὰ ἐπαρθῶσιν ἀπὸ τὴν γελοιώδη ἐπιστιμωσύνην. Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ τάλαιπῶροι, γεννῶμενοι ἀπὸ ἀπαιδέυτους, καὶ συναναστρεφόμενοι ἀπαιδέυτους, εὐθὺς ὅταν μάθωμεν ὀλίγον τι, νομιζόμεθα καὶ ὀνομαζόμεθα Λογιώτατοι καὶ Σοφολογιώτατοι. Δίδει εἰς ἡμᾶς τοὺς τοιοῦτους βαρβάρους τῆς Ἀσιανῆς· ἀλαζονείας τίτλους, πρῶτον μὲν ὁ ἀπαιδέυτος ὄχλος, εἰτα κατὰ μικρὸν κινδυνεύομεν νὰ τὸ πιστεύσωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ δοξολογούμενοι. Τότε ἀντὶ τῆς εὐγνωμοσύνης, τὴν ὁποίαν ἔπρεπε καν νὰ ἔχωμεν πρὸς τοὺς ἀπαιδέυτους ἡμῶν συπατριώτας, τοὺς λογιζόμεθα ὡς ἄλογα κτήνη, δημιουργημένα ἐξεπίτηδες, διὰ νὰ προσκυνῶσι τὴν σοφολογιότητά μας· τότε καταφρονοῦμεν ὑπερηφάνως καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀνατρέφοντας καὶ δαπανήσαντας εἰς τὴν παιδείαν ἡμῶν γονεῖς, καὶ γινόμεθα εἰς ὄλους παραδείγμα κακοηθείας, βαρβαρότητος, καὶ ἀλογίας οἱ Λογιώτατοι. Τοιαύτη ἦτον ἕως τώρα ἡ κατάστασις καὶ διαγωγὴ μας· οὐδ' ἦτο δυνατόν νὰ ἦναι χρηστοτέρα, ἐπειδὴ μᾶς ἔλειπε τῶν πλειοτέρων ἢ παιδιόθεν χρηστὴ ἀνατροφή, χωρὶς τῆς ὁποίας ὅλαι αἱ ἄλλαι τέχναι καὶ ἐπιστήμαι γίνονται καὶ παρ' αὐτὴν τὴν παντελῆ ἀμαθειαν βλαβερότεραι.—ΚΟΡΑΗΣ.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΒΑΜΒΑΚΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΑΙΑΝ.—

Ἀπὸ τὴν Σμύρνην καὶ Κύπρον ἐλάμβανεν ἡ Ἀγγλία τὸ ὀλίγον βαμβάκιον, ὅσον ἐχρεώζετο κατὰ τὴν δεκάτην ἐξέδομνη ἑκατονταετηρίδα. Τὸ 1786 εἰσῆχθησαν εἰς ὄλον τὸ Βρετανικὸν βασίλειον 19,900,000 λιτρῶν· ἐκ τούτων 5,000,000 ἦσαν ἀπὸ τὴν Σμύρνην καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Ἰερικίας· 5,800,000 ἀπὸ τὰς Βρετανικὰς Δουτικὰς Ἰνδίας· καὶ 9,100,000 ἀπὸ τὰς Γαλλικὰς, Ἰσπανικὰς, Πορτογαλικὰς, καὶ Ὀστρανδικὰς ἀποικίας.

Κατὰ δὲ τὸ 1828 εἰσῆχθησαν 227,000,000 λιτρῶν βαμβάκιν· ἤγουν, 151,752,000 ἀπὸ τὰς Ἡνωμένικας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς· 29,143,000 ἀπὸ τὴν Βραζιλίαν· 32,187,000 ἀπὸ τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας· 6,454,000 ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον· 5,893,000 ἀπὸ τὰς Βρετανικὰς Δουτικὰς Ἰνδίας· 726,000 ἀπὸ τὴν Κολομβίαν· καὶ 471,000 ἀπὸ τὴν Τουρκίαν καὶ Σερβίαν Ἑλλάδα.

Ὅσοι φθείρουν τὴν ὑγίαν τοῦ σώματος δι' ἀκρατείας καὶ βίον ἀτάκτου γίνονται αὐτόχειρες ὄχι ὀλιγότερον παρ' ὅσοι κρεμάζονται, ἢ φαρμακεύονται, ἢ πνίγονται.

Τις ποτὲ τολιμᾶ νὰ καταφρονησῇ τοὺς νόμους τοῦ βασιλέως, ἢ νὰ πράξῃ μικρὰν ἀταξίαν ἐμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ; διατὶ καθεὶς ἴσταιτο ἐνώπιον τοῦ ἐπιγείου κυβερνήτου μετὰ τοσαύτης συστολῆς, προσοχῆς, εὐταξίας, καὶ εὐλαβείας; Τὸ διατὶ εἶναι φανερόν· διότι φοβεῖται τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καὶ τὴν τιμωρίαν. Ἐάν λοιπὸν, φοβούμενος τὴν παιδείαν τοῦ ἐπιγείου βασιλέως, δὲν τολιμᾶς ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ νὰ πράξῃ· οὐδὲ μικρὰν ἀταξίαν, πολὺ μᾶλλον, ἐάν φοβῆσθαι τὴν παιδείαν τῷ Θεοῦ, οὐδεμίαν, οὐδὲ καν μικρὰν ἀταξίαν πράττεις ἐνώπιον αὐτοῦ. Σημείωσε δὲ, ὅτι ἐμπροσθεν τοῦ ἐπιγείου βασιλέως ἔργον μὲν ἀτακτὸν δὲν πράττεις, ἢ λόγον ἀπρεπον δὲν λέγεις, ἐπειδὴ αὐτὸς καὶ τὸ ἔργον σου βλέπει, ἢ τὸν λόγον σου ἀκούει· συλλογίζεσαι ὅμως ἀκινδύνως ἐνώπιον αὐτοῦ ὅσα αἰσχρὰ καὶ παράλογα βούλευσαι, καὶ ἐπιθυμῆς ὅσας ρυπαρὰς ἐπιθυμίας θέλεις, ἐπειδὴ αὐτὸς οὐδὲ τοὺς λογισμοὺς τοῦ νοῦς σου βλέπει, οὐδὲ τὰς ἐνθυμήσεις τῆς καρδίας σου γνωρίζει. Ἐνώπιον ὅμως τοῦ ἐπουρανίου βασιλέως καὶ Θεοῦ μὴ τολιμήσῃς μηδὲ ὁ νοῦς σε νὰ γενήσῃ αἰσχροῦς λογισμῶς, μηδὲ ἡ καρδία σε πονηρὰς ἐπιθυμίας· διότι αὐτὸς ὄχι μόνον βλέπει τὰς πράξεις σου ἢ ἀκούει τὰ λόγια σου, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποκρύφους διαλογισμοὺς τοῦ νοῦς σου ἐξετάζει, καὶ τὰς λεπτὰς ἐπιθυμίας τῆς καρδίας σου διακρίνει· Ἐγὼ Κύριος, λέγει ὁ Θεός, ἐτάξω καρδίας, ἢ δοκιμάζω νεφροὺς, τοῦ δοῖναι ἐκάστην κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῆς, ἢ κατὰ τοὺς καρποὺς τῶν ἐπιτηδεύματων αὐτοῦ. Τοῦτο δὲ αὐτὸ ἐσήμανεν ὁ Θεός, ὅταν εἶπεν, Ἐγὼν δὲ ἢ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πάσαι ἠριθμημένοι εἰσίν.

Ἀλλὰ πρὸς ταῦτα ἀποκρίνεσαι, λέγων, Τὸν μὲν ἐπίγειον βασιλέα ἐγὼ βλέπω ὀφθαλμοφανῶς, τὸν δὲ Βασιλέα τῶν ἐπουρανίων οὐδόλως βλέπω. Πῶς; τὸν Βασιλέα τῆς δόξης, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως δὲν βλέπεις; ὅλον καὶ ἂν στραφῆς, καὶ ὅλον ἐνατενίσῃς, ἐκεῖ βλέπεις αὐτόν. Τί βλέπεις, ὅταν ὑψώσῃς τὰ ὄμματά σου ἄνω; βλέπεις τὸν οὐρανὸν, τὸν ἥλιον, τὴν σελήνην, τοὺς πλανήτας, τοὺς ἀστέρους. Τί βλέπεις, ὅταν καταβιβάσῃς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου κάτω; βλέπεις τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν, τὸν χόρτον, τὰ δένδρα, τοὺς καρποὺς, τὰ ζῶα, τὸν ἄνθρωπον ἄλλ' αὐτὰ, λέγεις, δὲν εἶναι ὁ Θεός. Ἄλλ' ἴσως αὐτὰ δὲν εἶναι ὁ Θεός, ἀλλ' εἶναι ποιήματα τοῦ Θεοῦ. Καθὼς δὲ βλέπων οἰκίαν, νοῦς ἐξ ἀνάγκης οἰκοδόμον· βλέπων ὕψος, νοῦς ὑψάντην· βλέπων ναῦν, νοῦς ναυπηγόν· βλέπων κήπον, νοῦς κηποιόν· βλέπων εἰκόνα, νοῦς

ζωγράφον οὕτω, βλέπων διὰ τῶν αἰσθητῶν ὀφθαλμῶν τὰ ποιήματα, βλέπεις ἐξ ἀνάγκης διὰ τῶν νοεῶν ὀφθαλμῶν σου τὸν τοῦτων ποιητὴν καὶ δημιουργόν, ἤγουν τὸν Θεόν. Ἀπὸ κτίσεως κόσμου βλέποντες οἱ ἄνθρωποι τὰ ὁρατὰ κτίσμα-
τα, βλέπουν εἰς αὐτὰ τὰς ἀοράτους τοῦ Θεοῦ τελειότητας, βλέπουν τὴν αἰδίον αὐτοῦ δύναμιν, βλέπουν τὴν Θεότητα αὐτοῦ· διὰ τοῦτο οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀπολογία, ὅταν δὲν πιστεύωσιν ὅτι ὑπάρχει Θεός, ἢ ὅταν λέγωσιν ὅτι δὲν βλέπουν αὐτὸν πανταχοῦ· Ἐπεὶ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ, ἔειπεν ὁ πάνσοφος Παῦλος, ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθαροῦται, ἥτε αἰδίος αὐτοῦ δύναμις καὶ θεϊότης· εἰς τὸ εἶναι αὐτοῦ ἀναπολογίτους.—ΘΕΟΤΟΚΗΣ.

ΚΑΝΕΙΣ δὲν χρεωστῆν νὰ μάθῃ ἢ νὰ γνωρίσῃ τὰ πάντα· τοῦτο εἶναι ἀδύνατον. Καθεὶς ὁμοῦ χρεωστῆν νὰ ἐπιμελῆται τὸ ἴδιόν του πνεύμα· διότι ἄλλῳ μὲν ὡς ἄκαρπος ἐρημία, ἢ ὡς δάσος τριβόλων καὶ ἀκανθῶν. Ἄγνοια καθολικὴ καὶ πλάναι ἀπειροὶ καλύπτουν τὸν παντάπασιν ἡμελημένον καὶ ὅλως ἀκαλλιέργητον νοῦν.

Ο ΑΝΑΠΝΕΟΜΕΝΟΣ ΑΗΡ.

ΑΕΝ εἶναι τίποτε ἀξιολογώτερον παρὰ τοῦ γενικοῦς κανόνα, διὰ τῶν ὁποίων φυλάττει ὁ Θεός τοῦ κόσμου τὴν εὐταξίαν. Ἄν ἐγνωρίζαμεν ἐντελῶς ὅλα τὰ θανάσια, ὅσα μᾶς περικυκλῶνουν, ἠθέλαμεν εἶσθαι πλήρεις ἐκστάσεως ἢ φόβου· θεουοῦντες δὲ καὶ ὅσα μᾶς εἶναι γνωστά, λαμβάνομεν τὴν ὑψίστην τῶν πνευματικῶν ἡδονῶν.

Ὁ ἀήρ σύγκεται ἀπὸ δύο αέρια διάφορα, ἀναμιγνύμενα κατ' ἀναλογία τινὰ ἰδιαιτέραν. Εἰς καθὲ 100 μέρη αὐτοῦ εὐρίσκονται 22 μέρη ὀξυγόνου, ἢτοι ζωτικοῦ αέρος, καὶ 88 μισρογόνου, ἢτοι πανοιζῶν αέρος. Τὸ ὀξυγόνον εἶναι ἀναγκαῖον εἰς τὴν ὑπαρξίν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν λοιπῶν ζῶων, τὰ ὁποῖα χωρὶς αὐτοῦ ἠθέλαν ἀποθάνειν· οὐδὲ ἠμποροῦσέ τι ποτὲ νὰ ἀνάψῃ ἢ νὰ καῖ χωρὶς τοῦ ζωτικοῦ τούτου αέρος τὴν βοήθειαν. Τὸ δὲ μισρογόνον καθ' ἑαυτὸ μὲν εἶναι θανατηφόρον, χρησιμεῖν ὁμοῦ πρὸς ἐλάττωσιν τῆς δυνάμεως τοῦ ὀξυγονικοῦ μέρους, τὸ ὁποῖον ἀσυγκέραστον ἠθέλεν εἶσθαι παραπολύ σφοδρὸν διὰ τὸ ἀνθρώπινον σύστημα.

Ἄλλ' εἰάν, ὡς εἶναι φανερόν, δαπανᾶται καθ' ἡμέραν μεγίστη ποσότης τοῦ ὀξυγόνου, πῶς ἀαλληροῦται ἢ ἐλλείπει; Παρὰ τὰ μνημονευθέντα δύο αέρια, ὑπάρχει καὶ ἄλλο εἰς τὴν ἀτμοσφαιραν, καλέμενον ἀνθρακικὸν ὀξύ, τὸ ὁποῖον σύγκεται ἀπὸ ἀνθρακα καὶ ζωτικῶν

αέρια.—Τὸ μὲν ὄνομα ἀγνοοῦν οἱ πλειότεροι· ὅλοι ὁμοῦ γνωρίζουν τὸ πρᾶγμα. Αὐτὸ δίδει πνεῦμα εἰς τὸν ζῦθον, τὸν οἶνον, κτλ., ἔως δὲ ἢ εἰς τὸ νερόν, τὸ ὁποῖον, ἀφοῦ βρασθῆ, γίνεται ἄνοστον, ἐπειδὴ χάνει τὸ ἀνθρακικὸν αὐτοῦ ὄξύ.

Γεννᾶται δὲ τὸ ἀνθρακικὸν τοῦτο ὄξύ ἀπὸ τὴν ἀναπνοὴν ζῶων καὶ τὴν σῆψιν ζωϊκῶν καὶ φυτικῶν οὐσιῶν. Ὁν ὁμοῦ βλαπτικώτατον εἰς ἡμᾶς, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἐκβαίνη ἀπὸ τὸ μέσον· καὶ τῶντι ἐκβαίνει ἀπὸ το μέσον κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον· ὅλα τὰ φυτὰ, χόρτα, βοτάναι, δένδρα, κτλ., ὀσφοῦν τὸ ἀνθρακικὸν τοῦτο ὄξύ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας· τρέφονται μὲ τὸν ἀνθρακα, καὶ δίδουν ὀπίσω τὸν ζωτικὸν αέρα, ὅστις ἦτον ἐνωμέρος μὲ αὐτόν. Τὴν νύκτα κάμνουν τὸ ἐναντίον· μ' ὅλον τοῦτο, εἰς ὀλόκληρον τὸ ἡμερονύκτιον, ὀλιγοστεύει τὴν ποσότητα τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος αέριου, καὶ ἀναπληροῦν τὴν ἀτμοσφαιραν ἀπὸ τῶν ζωτικῶν αέρια, τὸν ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον εἰς τὴν ὑπαρξίν ἡμῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὄλων ζῶων.

ΠΑΘΗΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.

ΤΟ 1826 ἡ πόλις τῶν Παρισίων περιεῖχεν 890.905 ψυχάς· εἰς τοῦτον ὄμας τὸν ἀριθμὸν ὄν περιλαμβάνονται οὔτε οἱ πρὸς καιρὸν διατρίβοντες ἐκεῖ ξένοι, οὔτε τὰ στρατεύματα, ἀλλὰ μόνον οἱ κυρίως κίτικοι. Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τὴν γενουμένην εἰς τὸ 1817, οἱ κίτικοι ἦσαν μόνον 713,966· Ἔγινε δὲ καὶ λογαριασμός τις τὸ 1829, κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ κίτικοι εἶχαν φθάσειν εἰς 1,013,000.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς Παρίσιον γεννηθέντων τέκνων, τὸ 1826, ἦτον 29,970· ὁ τῶν γάμων, 7,755· καὶ ὁ τῶν θανάτων, 25,341. Ἀπὸ τὰ γεννηθέντα τέκνα, 10,502, ἤγουν ὑπὲρ τὸ ἓν τρίτον, ἦσαν υἱά, ἐκ τῶν ὁποίων 3,366 ἀνεγνωρίσθησαν ἀπὸ τοῦ πατρός τῶν. Ἀπὸ τοῦ ἀποθονόντας, 15,647 ἀπέθανον εἰς τοὺς ἰδίους τῶν οἴκων· 8,669 εἰς τὰ νοσοκομεία· 643 εἰς τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεία· 50 εἰς τὰς φυλακάς· καὶ 332 εἰς διάφορα τὰ τυχεύοντα μέρη. Κατὰ συμπεριπέρας καὶ διὰ βίας ἀπέθανον 859, (636 ἄνδρες, καὶ 223 γυναῖκες), περικλινομένων 357 αὐτοχειρῶν, 8 φουεθέντων, καὶ 2 θανατωθέντων. Ὅλοι ὅσοι ἐπεχείρησαν νὰ γένωσιν ἢ ἔγιναν αὐτοχειρεῖς ἦσαν 511,—333 ἄνδρες καὶ 178 γυναῖκες. Ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν τῶν ἐθλογῶν ἀπέθανον 240· ἐμφολίσθησαν δὲ ὄωρον μὲ τὴν δαμαλίδα 3,047 τέκνα.

ΑΓΓΛΙΚΑ ΜΕΤΡΑ.—Ὁ Ἀγγλικὸς πόδες σύγκεται ἀπὸ 12 δακτύλους· 3 πόδες συγκροτοῦν 1 ἄρδον· ἢ δὲ ἄρδα ἰσοδυναμεῖ μὲ πῆχυν ἢ σῆχυν 1½. 9 πόδες, ἢ 3 ἄρδα, εἶναι ἴσοι μὲ 4 ἥγεις.—Τὸ δὲ Ἀγγλικὸν μίλιον σύγκεται ἀπὸ πόδας 5280 = 1760 ἄρδας = 2346¾ πῆγεις. Τὸ Ἀγγλικὸν μίλιον ὑπερβαίνει τὸ Ῥωμαϊκὸν ἢ Ἰταλικὸν· 11 μίλια Ἀγγλικά ἰσοδυναμοῦν μὲ 12 μίλια Ῥωμαϊκά. Τὸ Ῥωμαϊκὸν μίλιον περιέχει ἄρδας Ἀγγλικὰς 1611¾, τὸ δὲ Ἀγγλικὸν, ὡς προελέχθη, 1760. Τὸ Ῥωμαϊκὸν μίλιον λογαριάζεται κοινῶς ὡς ἴσον μὲ 8 στάδια Ἑλληνικά· τὸ δὲ Ἀγγλικὸν ἐξίσταται μὲ σχεδὸν 9.

Τὰ Ἀγγλικά ΖΥΓΙΑ εἶναι ὡς ἀκολούθως· 16 δραχμαί, ἢ ὄρμια, κίμνον 1 ὀγγίαν· 16 ὀγγίαν 1 λίτραν· 112 λίτρα 1 καντήριον· καὶ 20 καντάρια 1 σόνον. Ὁκάδες 40¾ ἰσοδυναμοῦν μὲ 112 Ἀγγλικὰς λίτρας· ἤγουν, ἢ Ἀγγλικὴ λίτρα περιέχει σχεδὸν 145½ Τουρκικὰ ὄρμια. 1 ὄκα = 2¾ λίτρας.